

MET VERKIEZINGSSPECIAL

**N-VA heer en meester bij
industriële ingenieurs >3**

**Groen zuigt
sp.a leeg >4**

**Het beleid van Pascal Smet
(sp.a) >6-7 en 8**

SP.A VERSCHROMPELT IN PEILING ONDER KU LEUVEN-STUDENTEN

Leuvense studenten kiezen voor N-VA, Groen en CD&V

Groen is de grote verrassing in een peiling onder KU Leuven-studenten. Sp.a bekoort maar weinig studenten en Vlaams Belang scoort nog slechter dan PVDA, dat de kiesdrempel niet haalt.

JENS CARDINAELS

Studenten zullen tijdens de komende verkiezingen anders stemmen dan de gemiddelde Vlaming. Dat blijkt uit een peiling van het studentenblad *Veto* en politicoloog Marc Hooghe.

Groen scoort verrassend goed. Op Vlaams niveau scoort de partij 24,1 procent. Op federaal niveau 20,4 procent. Daar staat een bijzonder zwakke score van de sp.a tegenover. Op Vlaams niveau behalen de sociaaldemocraten 7,7 procent van de stemmen en op het federale niveau beha-

len ze 9,1 procent. Alleen Vlaams Belang, LDD en de PVDA+ doen het slechter. KU Leuven-studenten die links willen stemmen, kiezen voor Groen en niet voor de sp.a.

PVDA+ blijft ver weg van de kiesdrempel. Voor de Vlaamse verkiezingen zou 2,7 procent van de KU Leuven-studenten op de extreemlinkse partij stemmen. In een peiling van de krant *De Morgen* bij alle Vlaamse studenten scoort PVDA+ veel beter. Met 6 procent haalt ze de kiesdrempel wel.

Sterven

Vlaams Belang is op sterven na dood onder studenten van de KU Leuven. De partij behaalt slechts 1,3 procent van de stemmen op Vlaams niveau en 1,1 procent op federaal niveau.

CD&V schommelt rond 20 procent. Vlaams haalt de partij 21,2 procent van de stemmen en federaal 18,7 procent.

De N-VA is de grootste partij onder studenten. Vlaams scoort ze 24,2 procent en federaal 25,6 procent. Dat is wel zo'n vijf pro-

cent lager dan in nationale peilingen.

In vergelijking met het Vlaamse en het federale niveau, scoort de N-VA Europees een heel pak lager. Daar haalt ze maar 16,4 procent.

De omgekeerde tendens is er bij Open Vld. De partij zet met haar lijsttrekker Guy Verhofstadt een Europese score neer van 22,5 procent. Federaal scoren de liberalen 18,2 procent en Vlaams maar 15 procent.

De peiling van *Veto* liep van 21 april tot 4 mei. In totaal namen 6.911 KU Leuven-studenten deel.

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Democratie als medicijn voor de democratie

Voor wie het afgelopen halfjaar in een arctische spelonk heeft geleefd: op 25 mei verkiezen we onze vertegenwoordigers op Vlaams, federaal en Europees niveau. Een enkeling kijkt er reikhalzend naar uit, maar de meeste Belgen beschouwen de stembusgang als een verplicht nummer. Vele kiezers stellen zich dan ook de vraag of de opkomstplicht nog van deze tijd is. Een terechte vraag, zeker als je kijkt naar het hedendaagse politieke klimaat.

Op zich is de opkomstplicht een sterk democratisch concept. Het dwingt namelijk elke burger om enkele minuten in het stemhokje door te brengen en zodoende na te denken over zijn keuze. Dat is op zich een prachtige gedachte, maar in de praktijk leidt het nog te vaak tot proteststemmen. Vrij begrijpelijk, want de politiek zoals die vandaag in België wordt bedreven, smeekt bijna om een welgemeende *foert*.

Wie de krantenkoppen bekijkt, weet eigenlijk al genoeg. Die bulken namelijk van scheldproza dat van het ene partijhoofdkwartier naar het andere wordt geslingerd. Uiteraard ben ik niet zo naïef om te beweren dat er zoiets bestaat als een volledig faire campagne, maar iets meer fatsoen mag er wel zijn. Het maakt onze politici er namelijk niet geloofwaardiger op, zeker niet omdat al die beledigingen na 25 mei terug op de onderhandelingstafel komen te liggen en zodoende minder plaats laten voor de zware dossiers die aan de orde zullen komen.

Ook de samenstelling van onze parlementen toont aan dat we als kiezer bitter weinig te zeggen hebben. Nog maar twee jaar geleden verkozen we schepenen en burgemeesters, van wie we veronderstelden dat ze onze steden en gemeenten zes jaar zouden besturen. Toch prijken sommigen onder hen nu op een Vlaamse of federale lijst. Dus waarom zou je je vertrouwen geven aan mensen die toch voor een ander postje gaan als het hen uitkomt?

Wel, dat is net de reden waarom jullie allemaal moeten gaan stemmen. Wie thuisblijft, gooit namelijk zijn recht om mee te beslissen weg, het enige recht waarmee je invloed kunt hebben op dat zieke politieke klimaat. Thuis blijven mag dan wel overkomen als een krachtig signaal, het leidt nergens toe.

Wat dan met de mensen die zich echt afzijdig willen houden van de stemmen-slag? Als zij dat doen omdat ze hun medeburgers voldoende vertrouwen, volstaat een blanco stem. Sommigen willen echter niet stemmen omdat geen enkele partij volledig aansluit bij hun persoonlijke mening, wat perfect begrijpelijk is. Tegelijk verwachten die mensen het onmogelijke, aangezien de versplintering van het politieke landschap nu al hoge toppen scheert.

De woelige wateren waarin onze democratie verkeert, mogen geen reden zijn om haar de rug toe te keren, maar net een stimulans om je stemrecht ter harte te nemen. De verzamelde stemmen van bewuste democraten zijn namelijk het enige medicijn dat ons zieke politieke systeem kan genezen.

JASPER VAN LOY

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat Moet de opkomstplicht worden afgeschaft?

In België ben je niet verplicht om te stemmen. Je bent wel verplicht om je naar het stemhokje te begeven, de zogeheten opkomstplicht. Die heeft zowel voor- als tegenstanders. **FRANK PIETERMAAT**

Bart Engelen (Centrum voor Economie en Ethiek)

"Ik ben pro opkomstplicht. Je kan dat op twee manieren beargumenteren. De eerste wijst op de democratische waarde ervan. Een aantal zaken die we belangrijk vinden in de democratie, komen anders op het spel te staan. Onderzoek wijst uit dat de opkomst zou dalen met 20 tot 30 procent wanneer we de opkomstplicht zouden afschaffen. De verkiezingsuitslag is dan minder representatief voor de hele bevolking. Je weet niet langer welke politieke overtuigingen thuisblijvers hebben: stemmen ze in met het beleid of is het net een teken van protest?"

"Een andere waarde die dan onder druk komt te staan, is politieke gelijkheid. Groepen uit lagere socio-economische klassen zullen vaker thuisblijven. Dat kan resulteren in een beleid dat minder op maat van lagere socio-economische groepen gestoeld is."

"De tweede manier om te argumenteren, is het ondermijnen van tegenargumenten. Je verplicht mensen niet om te stemmen. Je kan wel beboet worden als je je zonder geldige reden niet fysiek beweegt naar het stemhokje. Maar daar ben je vrij om te doen wat je wilt, blanco stemmen bijvoorbeeld. Veel mensen zeggen dat de overheid niet mag verplichten een politieke keuze te maken, maar dat doet ze ook niet."

"Er is geen fundamentele vrijheid die wordt geschonden door de opkomstplicht. De overheid verwacht veel zaken en verplicht ons tot veel zaken, maar dit is een minimale verplichting. Ik vind het een faire bijdrage die je levert voor het in stand houden van een wenselijk systeem."

Hilde Vautmans (Open VLD)

"In een aantal landen geldt de opkomstplicht zonder dat erop gecontroleerd of gestraft wordt. In een vier-tal landen is er sprake van een bestraffing en België is daar één van. Ik vind dat we de opkomstplicht moeten afschaffen. Ik denk dat de verantwoordelijkheid bij de politieke partijen moet liggen die de burger meer zouden moeten motiveren om te gaan stemmen."

"Met de opkomstplicht die we nu hebben, zijn er veel mensen die gaan kiezen, maar eigenlijk niet weloverwogen hun stem uitbrengen. Ik vraag me dan af wat het beste is: dat enkel de bewuste kiezer naar het stemhokje trekt of ook de ongeïnteresseerde kiezer die een bolletje kleurt, maar na afloop al niet meer weet voor wie hij juist stemde?"

"Ik zou het veel beter vinden mochten alle mensen met kennis van zaken en vrijwillig gaan stemmen. De ideale situatie is dat je mensen hebt die doordacht de programma's lezen en bewust kiezen voor welke toekomst ze gaan en voor welke partijen en kandidaten ze kiezen. Je moet de politiek dicht bij de mensen brengen en hen doen inzien dat de keuze die ze maken wel gelijk van belang is."

"Je ziet dat in landen waar de opkomstplicht afgeschaft is, partijen veel meer moeite doen om een goede uitleg te geven om naar de burger toe te stappen."

Sociale media

Robin Portier (via Facebook, 5 likes)

"Stemplicht is eigenlijk veel democratischer dan stemrecht, want met stemrecht krijg je enkel de mensen over de vloer die niet tevreden waren over de voorbije legislatuur, krijg je ook veel meer wisselen van partijen => nog minder continuïteit in de politiek."

VRAAG VAN DEZE WEEK

MOET DE TOEGANG TOT UNIVERSITEISBIBLIOTHEKEN STRIKTER?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Verkiezingen

STUDENTENPEILING VETO

FACULTEITEN STEMMEN VERSCHILLEND

Wetenschappers gaan voor N-VA, humane wetenschappers voor Groen

De N-VA scoort aan bijna alle faculteiten erg hoog. Bij de exacte en biomedische wetenschappen scoort ze heel hoog, terwijl bij de humane wetenschappen Groen aan haar score knabbelt.

JENS CARDINAELS

Aan de meeste faculteiten is de N-VA de nummer één. Alleen aan de faculteiten Letteren, Sociale Wetenschappen, Psychologie en Pedagogische Wetenschappen en Theologie en Religiewetenschappen scoort de partij lager, ten voordele van Groen.

doet Groen het op Vlaams vlak nog beter: 33,7 procent.

Ook aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen scoren de groenen (27,4 procent) het hoogst. Aan deze faculteit behaalt sp.a met 15,5 procent zijn topscore. CD&V scoort 18,9 procent en de N-VA 17,2 procent. Op Vlaams niveau behaalt Groen 31,3

Maar ook de N-VA doet het met 30,6 procent goed. CD&V scoort 17,5 procent bij de economen. Sp.a blijft met 4,6 procent onder de kiesdrempel. Op Vlaams vlak scoort de N-VA (28 procent) hoger dan Open Vld (26,3 procent). CD&V scoort Vlaams 22,2 procent.

Exacte wetenschappen

Bij de exacte Wetenschappen is de N-VA de populairste. De partij zet zijn topscore neer aan de nieuwe faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen. Ze krijgt er 42,8 procent van de stemmen. Groen is er tweede (16,4 procent). Daarna volgen CD&V (11,9 procent), Open Vld (13,9 procent) en sp.a (6,5 procent). Op Vlaams vlak scoort N-VA met 37,8 procent iets lager. CD&V scoort er 16,4 procent.

Ook bij de burgerlijk ingenieurs is de N-VA de grote slokkop. De partij haalt er 35,7 procent. Open Vld zet met 20,6 procent een sterke prestatie neer. Daarna volgen CD&V (18,7 procent) en Groen (13,3 procent). Sp.a haalt met 5,1 procent net de kiesdrempel.

Aan de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen zijn de N-VA (31 procent) en Groen (22,3 procent) het grootst. CD&V scoort 16,7 procent, Open Vld 15,3 procent en sp.a 10,5 procent. Op Vlaams niveau is Groen de winnaar (31,4 procent) en volgt de N-VA op twee (26,8 procent).

De faculteit Wetenschappen is de enige van de groep Wetenschap en Technologie bij wie de N-VA niet de grootste is. Groen is er de leider (28,2 procent) en de N-VA volgt op plaats twee (24,2 procent). CD&V behaalt 17,2 procent. Open Vld en sp.a schommelen rond 10 procent. Op Vlaams vlak scoort Groen 31,9 procent en de N-VA 21,8 procent.

Biomedische wetenschappen

Bij de biomedische wetenschappen is de N-VA het populairst. Aan de faculteit Geneeskunde scoort ze 32,3 procent. De rest van de stemmen gaat vooral naar CD&V (19,2 procent), Open Vld (18,2 procent) en Groen (17,1 procent). Op Vlaams niveau is de verdeling homogener: N-VA (29,3 procent), CD&V (21,5 procent) en Groen (20,5 procent).

Aan de faculteit Farmaceutische Wetenschappen is de N-VA (35,6 procent) de grootste. Daarna volgen CD&V (22,9 procent) en Open Vld (21,2 procent). Links scoort vrij zwak. Groen behaalt 12,7 procent en sp.a amper 1,7 procent. Op Vlaams niveau gaan de N-VA (33,9 procent) en CD&V (31,4 procent) met het gros van de stemmen lopen. De derde partij is Open Vld met 16,9 procent.

Aan de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen is niet de N-VA, maar Groen de grootste met 23,9 procent. CD&V volgt meteen met 22,7 procent. Vlak daarna komen de N-VA (19,9 procent) en Open Vld (17 procent).

De faculteit Theologie en Religiewetenschappen is een buitenbeentje. CD&V is er met een score van 48,9 procent afgetekend het populairst. Groen is de tweede partij met 19,1 procent. PVDA+ haalt 9,6 procent. Aan geen enkele andere faculteit doet PVDA+ het beter. Ook Vlaams Belang behaalt hier met 3,2 procent zijn topscore. Sp.a haalt met 3,2 procent de kiesdrempel niet.

Aan de faculteit Architectuur en het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte lag de opkomst te laag om conclusies te trekken.

Industriële ingenieurswetenschappen

42,8%

Sociale Wetenschappen

14,7%

Letteren

30,9%

Economie en Bedrijfskunde

10,3%

Psychologie en pedagogiek

15,5%

Farmaceutische Wetenschappen

1,7%

Cijfers federaal Veto/Marc Hooghe

Aan geen enkele faculteit doet PVDA+ het beter dan aan Theologie en Religiewetenschappen

Aan de faculteit Sociale Wetenschappen is Groen met 29,3 procent heer en meester op federaal niveau. Sp.a scoort 11,8 procent en PVDA+ 7,1 procent. Open Vld doet het met 18,3 procent beter dan de N-VA (14,7 procent) en CD&V (13,1 procent). Op Vlaams niveau doet Groen het met 33,8 procent nog beter dan federaal.

Een gelijkaardige situatie aan de faculteit Letteren. Groen scoort er 30,9 procent. Sp.a 12 procent en PVDA+ 5 procent. CD&V behaalt 16,6 procent, de N-VA 16,1 procent en Open Vld 13,1 procent. Ook hier

procent. CD&V behaalt er 20,8 procent.

Bij de Humane wetenschappen zijn er ook rechtsere faculteiten. Aan de faculteit Rechtsgeleerdheid is de N-VA het populairst (26 procent). Daarna volgen CD&V en Open Vld met elk 24,5 procent. Op Vlaams vlak liggen de kaarten anders. CD&V is er het populairst (27 procent), de N-VA volgt met 25,6 procent en daarna komt Open Vld met 20,9 procent.

Ook aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen scoren de rechtse partijen het sterkst. Open Vld is het populairst (31,3 procent).

Leuven Vlaams?

De Leuvense student is verdeeld over de vraag of Vlaanderen autonomer moet worden.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Allereerst werd gepeild naar de steun voor Vlaamse onafhankelijkheid. Uit de peiling blijkt dat slechts een kleine groep studenten voorstander is van die optie. Aan alle faculteiten schommelt de groep voorstanders tussen 7 en 14 procent. Aan de faculteit industriële wetenschappen is het grootste percentage voorstanders te vinden, namelijk 17 procent. Dat is echter nog altijd een erg kleine minderheid. De overgrote meerderheid is dus niet te vinden voor

Vlaamse onafhankelijkheid. Over welke richting het op communautair vlak wel uit moet is er echter veel minder eenduidigheid.

Versterking

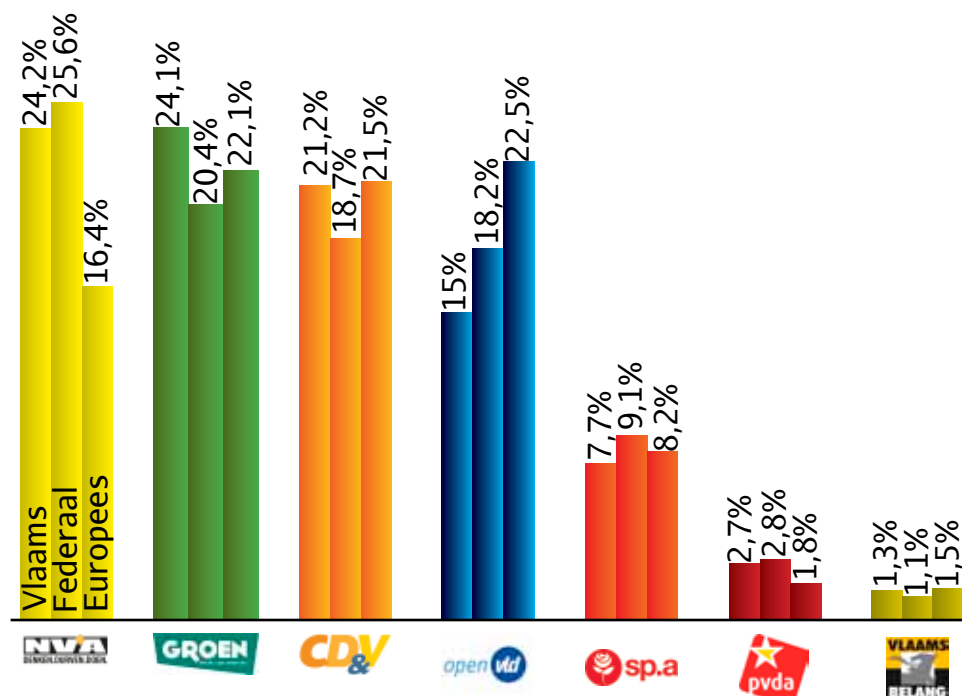
Gepeild werd naar de mening over twee andere communautaire scenario's: meer autonomie voor Vlaanderen of een versterking van het federale niveau. Ongeveer 46 procent van de studenten gaf aan dat zij voor meer autonomie voor Vlaanderen zijn. Er is dus geen overweldigende meerderheid te vinden voor meer Vlaamse autonomie. Sterker nog: on-

geveer veertig procent is net voorstander van een versterking van het federale niveau. De studenten zijn dus erg verdeeld tussen beide scenario's.

Als deze communautaire keuze wordt gekoppeld aan de partijkeuze zijn er geen verrassingen. De communautaire standpunten van de partijen en hun kiezers komen sterk overeen. Bij de kiezers van de N-VA zijn de meeste voorstanders voor meer Vlaamse autonomie terug te vinden, ongeveer 72 procent. Bij Groen is bijna de helft van de kiezers voor een versterking van het federale niveau. Slechts 21 procent van de Groenkiezers is voor meer Vlaamse autonomie.

Kiesintenties alle KU Leuven-studenten

Bron: Veto/Marc Hooghe. Grafiek: Veto Graphic Solutions

SP.A EN PVDA+ STAAN IN DE SCHADUW

Groen wint linkse broederstrijd

Linkse studenten aan de KU Leuven kiezen massaal voor de groenen. Geen goed idee volgens Bruno Tobbac (sp.a): "Wie links wil stemmen, kan net zo goed een nuttige linkse stem uitbrengen." Daar zijn Wouter Van Besien (Groen) en Peter Mertens (PVDA+) het uiteraard niet mee eens.

SAM RIJNDERS

"Fantastisch nieuws voor ons," reageert Groenvoorzitter Wouter Van Besien, wanneer we melden dat Groen de tweede grootste partij aan de KU Leuven is. Zoals alle politici relateert hij het belang van peilingen, al ziet hij een tendens.

"Jongeren hebben een groter besef van de urgentie van milieuproblemen. Deze klimaatgeneratie weet dat er iets moet gebeuren of

waar de klappen vallen. "In vorige peilingen onder studenten scoorde Groen ook al beter dan ons hoor," houdt voorzitter Bruno Tobbac zich sterk. "Ik ben tevreden dat er toch nog een beetje links is bij de studenten," lacht hij.

"Een oppositiepartij heeft het sowieso gemakkelijker bij wie een kritische linkse stem wil uitbrengen. Wij hebben het risico genomen om in een regering te stappen," meent Tobbac.

Een coalitie met Groen lijkt hem weinig realistisch. "Ik kan mij daar absoluut in vinden, maar andere partijen moeten de komst van Groen ook verwelkomen. In 2011 was dat problematisch. Als het van ons had afgehangen, had Groen in de federale regering gezeten."

Tot slot meent Tobbac weinig verschil te zien tussen zijn programma en dat van de groenen. "Onze programma's zijn voor 99 procent identiek. Rest dan nog de vraag wie van de twee de beste kans heeft het in praktijk te brengen."

Moddergooien

Onzin volgens Van Besien. "Ons programma hecht meer belang aan duurzame energie en duurzame mobiliteit. Wij hebben ook een duidelijk voorstel voor een vermogensrendementsheffing, waar zij bijzonder voorzichtig zijn. Iets te gemakzuchtig om te stellen dat onze programma's bijna hetzelfde zijn. Ofwel heeft Tobbac het onze niet gelezen."

Volgens Van Besien zou Tobbac juist blij moeten zijn met groene versterking in de regering. "Volgens mij bereik je meer met twee linkse partijen in de regering dan alleen. Zij maken er nu een wedstrijd moddergooien van. Wij vertrekken van onze eigen sterktes."

Groen eet niet alleen sp.a leeg, maar stopt ook de doorbraak van de radicaal-linkse PVDA+. Die haalt in de peiling van Veto niet de kiesdrempel. Een verrassing volgens voorzitter Peter Mertens. "Dit is geen goeie uitslag en hij zit onder ons niveau. Normaal gezien scoren wij vrij goed onder jongeren. Op scholendebatten scoren wij meestal tussen 10 en 15 procent."

"Ik denk dat wij onvoldoende bekend zijn op dit moment," zoekt Mertens een verklaring. "Misschien kennen de Leuvense studenten meer Comac dan PVDA+?" Comac is de jongerenvleugel van de partij.

Simon Ledercq

Groenvoorzitter Wouter Van Besien: "Jongeren hebben een groter besef van de urgentie van milieuproblemen."

"Hoe meer Bruno Tobbac van op zijn preekstoel de correcte leer afkondigt, hoe meer zijn eigen volk rebelleert. Arme kapelaan, denk ik dan"

PETER MERTENS (PVDA+)

dat we anders met de gebakken perren zullen zitten." Ook in middelbare scholen scoren de ecologisten volgens Van Besien.

De groenen zijn bovendien meer dan groen. "We hebben ook een sterke sociale ambitie die verder reikt dan het huidige regeringsbeleid," alsnog Van Besien.

Linkse regering

Die groene groei moet ergens vandaan komen: sp.a zit in de hoek

De voorzitter hamert erop dat alleen een stem op sp.a een nuttige linkse stem is. "Liever een linkse regering dan een linkse oppositie," herhaalt Tobbac zijn ordewoord van de laatste weken. "Realistisch gezien is het enige alternatief voor een coalitie met de N-VA een tripartite. (coalitie van CD&V, Open Vld en sp.a, red.) Is dat mijn gewenste formule? Nee, want dat is een regering met alleen maar sp.a."

Op de oproep van Tobbac om vooral "nuttig links" te stemmen, reageert Mertens schamper. "Hoe meer Bruno Tobbac van op zijn preekstoel de correcte leer afkondigt, hoe meer zijn eigen volk rebelleert. Arme kapelaan, denk ik dan. Een echte socialist heeft vandaag maar één keuze en dat is PVDA+. Na vijftientig jaar sociaal-democratisch beleid is de fiscaliteit alleen maar onrechtvaardiger geworden en de kinderarmoede

gegroeid. Van mij mag Bruno Tobbac nog heel veel reclame voor ons maken. Misschien scoren we dan ook in Leuven iets hoger."

Tot slot trekt Mertens zich op aan het succes van Groen. "Onder studenten is er terug een linkse en sociale stroming. Dat doet mij ongelofelijk deugd: tien jaar geleden was er bij wijze van spreken heel veel Vlaams Blok onder jongeren. Nu krijgen we terug een golf naar rechtvaardigheid en gelijkheid."

De populairste politici

We vroegen de studenten: "Welke politicus is het meest geschikt om ons land te leiden?"

Opvallend: 21,8 procent had geen voorkeur. "Het zijn vooral kiezers van Groen, sp.a en PVDA+ die de vraag naar de beste bestuurder overslaan," zegt politicoloog Marc Hooghe. "Dat lijkt me logisch: kiezers voor die partijen weten nu al dat de volgende premier allicht niet van sp.a, Groen of PVDA+ zal zijn. Dus hebben ze een minder sterke voorkeur vullen ze liever niemand in dan dat ze iemand van een andere partij aanduiden."

KRIS PEETERS (CD&V)
19,9%

BART DE WEVER (N-VA)
16,1%

MAGGIE DE BLOCK (VLD)
14,1%

ELIO DI RUPO (PS)
12%

LEVE EUROPA?

Leuvense studenten hebben voorkeur voor pro-Europese partijen

Jelle Goossens

Guy Verhofstadt (Open Vld) en Johan Van Overtveldt (N-VA) bevinden zich in tegengestelde kampen van het Europese debat. Maar liefst 23 procent van de bevraagde studenten verkiest Open Vld waardoor de partij aanzienlijk meer scoort dan op andere beleidsniveaus. De N-VA zakt tot op 16 procent.

KAREL PEETERS

"Ik wil ten stelligste benadrukken dat wij niet thuishoren bij de echte eurosceptische partijen," zegt Johan Van Overtveldt, de Europese lijsttrekker van de N-VA. De partij wil geen deel uit maken van een eurosceptische rechtse fractie: "Wij gaan nooit in een fractie met Le Pen, Vlaams Belang en Wilders, dat is uitgesloten. Wij zijn eurorealisten. We willen niet meewerken aan de afglijding van Europa, maar we willen ook niet domweg meelopen in het koor dat meer Europa de oplossing is. Dat is het volgens ons manifest ook niet."

Hij benadrukt dat het nationale niveau de touwtjes in handen moet houden. De diverse lidstaten zijn te verschillend om er een Europese eenheidsworst van te maken. Je moet geen manna uit de Europese hemel verwachten."

Guy Verhofstadt, de Europese lijsttrekker van Open Vld, merkt op dat jongere generaties meer openstaan voor de Europese gedachte. "Jongeren merken sneller dat we in een geglobaliseerde wereld leven en dat we enkel kunnen overleven als we de Europese kaart trekken. Oudere mensen zijn daar vaak bang voor en wijten de hedendaagse problemen aan de globalisering."

Beide lijsttrekkers vinden dat er een hoger democratisch gehalte moet zijn in de Europese

Europese score

16,4%

Europese score

22,5%

Unie. Verhofstadt stelt dat er al stappen zijn gezet. "De Europese Unie heeft tijdens de huidige verkiezingen een hoger democratisch gehalte doordat de verkiezing van de voorzitter van de Europese Commissie naar voren wordt geschoven. Vroeger waren die verkiezingen gewoon een test voor de nationale regering."

Maar Verhofstadt wil nog verder gaan. "De volgende stap die we zouden moeten zetten in 2019 is een transnationale lijst. Al tegen 2016 zou de financiering van Europa rechtstreeks door de burger moeten gebeuren en dus niet meer via de lidstaten. Daar zijn we nu al mee bezig in een groep onder leiding van Mario Monti (voormalig Italiaans premier, red.). Een verdere stap is een omvorming naar een federaal systeem met twee kamers."

Dat is volgens Van Overtveldt niet mogelijk. "Er is een groot democratisch deficit. De burger is niet meer mee met dat Europese verhaal. Als je daar nu perspectieven gaat creëren waarvan je weet dat het vanuit de eigenheid van de Europese politiek geen haalbare kaart is voor deze generatie en allicht de volgende ook niet, dan ga je nog bijkomende frustratie en ontevredenheid opwekken."

"Ik weet niet of hier geen draagvlak voor zou zijn. Ik weet enkel dat er geen politici zijn die deze gedachte uitdragen. Als je geen politici hebt die een pro-Europese houding aannemen kun je ook niet verwachten dat je een publieke opinie krijgt die daar achter staat," bemerkt Verhofstadt.

Maar de N-VA kiest ook op Europees niveau voor een confederatie. "Wij staan net zoals in België voor een confederaal model voor Europa. Dat betekent dat je aan tafel gaat zitten en beslist wat je nog samen wil doen."

Wat denken de politicologen?

"De Europese verkiezingen zijn de enige die heel Vlaanderen als kieskring hebben," zegt politicoloog Carl Devos. "Je moet dus eigenlijk uitpakken met een figuur die overal kan scoren. Siegfried Bracke (N-VA) is lang in de running geweest, maar was uiteindelijk nodig in Oost-Vlaanderen. Johan Van Overtveldt (N-VA) is als econoom niet slecht geplaatst in deze campagne. Zijn eurokritische houding is ook interessant, want de anderen zijn felle aanhangers van Europa. De ambities van Guy Verhofstadt (Open Vld) liggen op een ander niveau. Maar zelfs als hij zwaar scoort, zal dat geen gigantische impact hebben op de zetelverdeling in het Europees Parlement. Voor velen blijven die Europese verkiezingen trouwens *second order elections*. Open Vld zal heel blij zijn met een mooie Europese score, maar je koopt er weinig mee in België."

"Het zijn natuurlijk de minst belangrijke verkiezingen, hoe jammer dat ook is," zegt politicoloog Dave Sinardet. "Die paar procent meer op een Europese lijst zijn een magere troost als je nationaal vijf jaar in de oppositie moet. Van Overtveldt heeft ook het probleem dat hij niet kan zeggen in welke fractie hij gaat zitten. Maar veel mensen liggen niet wakker van die vraag. Er is echter een wereld van verschil tussen de groene fractie - waarin de N-VA nu zitting heeft - en de Britse conservatieven. Verhofstadt zal sowieso een deel van de N-VA-kiezers aantrekken, maar dankzij zijn progressieve imago van de laatste jaren zal hij ook sp.a-kiezers verleiden." (sr)

Verhofstadt lacht het idee weg. "Alles wat niet functioneert op Europees niveau heeft met confederalisme te maken. Pech voor meneer Van Overtveldt."

Ambitie

De liberale fractie ALDE is momenteel de derde grootste in het Europese parlement. Verhofstadt hoopt dat ze die positie kan vasthouden. "We willen de derde groep blijven. Ons doel is groter zijn dan de eurosceptici. En dat is zeker mogelijk, de peilingen die circuleren houden geen rekening met de verschillende nieuwe lijsten die zijn gevormd in bijna tien landen."

De N-VA is niet gebonden aan een fractie en Van Overtveldt hekelt de nadruk die wordt gelegd op de fractievorming. "Wij houden er rekening mee dat het type van fractie na 25 mei wel een zou kunnen veranderen. Er zouden wel eens opmerkelijke verschuivingen kunnen zijn."

Daarenboven meent van Overtveldt dat de fracties niet zo solide zijn: "Het belang van die fracties wordt ook schromelijk overschat. Indien er binnen een fractie items zijn die radicaal haaks staan op ons programma gaan wij niet blind meestemmen."

Verhofstadt pareert: "De fracties hebben een cohesiegraad van rond de 90 procent of meer. *Votewatch* en *Pollwatch*, twee initiatieven van de London School of Economics tonen de verschillende stemmingen. Daaruit blijkt dat de cohesie zeer hoog is behalve bij de rechtse, eurosceptische partijen."

“Wij gaan nooit in een fractie met Le Pen en Vlaams Belang en Wilders, dat is uitgesloten”

JOHAN VAN OVERTVELDT (N-VA)

Verkiezingen

De Commissie

PASCAL SMET (SP.A)

In De Commissie worden in de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei de Vlaamse Parlementsleden geïnterviewd die in de commissie Onderwijs zitting hebben. Deze week is de minister aan beurt.

“Van de honderd dingen die ik heb ik er tachtig gerealiseerd”

Pascal Smet (sp.a) is tevreden over zijn termijn als minister van Onderwijs. Hij wordt aangepord om verder te doen. Toch verruult hij Vlaanderen voor Brussel.

JENS CARDINAELS

“Je hebt niet gevraagd of ik het graag gedaan heb!” merkt Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) op aan het einde van het interview. Hij blijkt wel degelijk genoten te hebben van zijn

voor ons allemaal, ook in Vlaanderen. Het is een positieve keuze.”

Speelt de vele kritiek die u vaak krijgt ook een rol bij uw keuze?

Pascal Smet: «Iedereen die iets van onderwijs kent, weet dat er veel beslissingen genomen zijn.

“Je zou eens moeten weten wat sommige universitaire mij zijn komen zeggen. Laat ons zeggen dat sommigen de deugd van de hypocrisie heel goed beheersen”

ambt. “Ik zat daarstraks samen met enkele bedrijfsleiders. Zij zeiden: “Als we u zo bezig horen, vinden we dat ge verder moet doen.” Ook werkgeversorganisatie VOKA en André Oosterlinck (*de voorzitter van de Associatie KU Leuven, red.*) zeggen dat ik een nieuwe termijn als minister van Onderwijs moet doen.”

Brussel

Waarom doet Smet dat dan niet en waarom staat hij dan op de Brusselse en niet op de Vlaamse lijst? “Ik heb onderwijs graag gedaan. Maar Brussel verbeteren is wat ik echt wil doen. Brussel is belangrijk

Ook over dossiers die al decennia aanslepen. En in een economische crisis heb ik 1,6 miljard euro vrijgemaakt voor onderwijs.»

«Van de honderd dingen die ik wou realiseren, heb ik er tachtig gerealiseerd. Waaronder een aantal zeer belangrijke. Voor de twintig dingen die niet gelukt zijn, word ik bekritiseerd. Maar daar lig ik niet meer van wakker. Ik merk dat de mensen dat doorzien.»

«De politici van de oppositie zijn vaak niet verder geraakt dan de megafon van belangengroepen spelen. Sommigen noemen zich onderwijsexpert, maar kennen het ABC van het onderwijs niet eens.»

“Bart De Wever doet zijn uitspraken over onderwijs alleen maar om stemmen te winnen en ook wel omdat hij persoonlijk een probleem heeft met de plannen”

«Bovendien is het niet eenvoudig een onderwijsminister te beoordelen op het einde van zijn legislatuur. Je ziet pas een paar jaar later de effecten. Wat voor mij telt, is dat mensen die er iets van kennen vinden dat ik goed werk geleverd heb.»

Sommige mensen die er iets van kennen vinden dat u te veel ideeën heeft en te weinig focust.

Smet: «Liever een politicus met veel ideeën dan een met weinig ideeën. Een minister kan nooit genoeg ideeën hebben.»

Vaak klinkt de kritiek dat u er te weinig in slaagt om de uiteenlopende wensen van de onderwijsspelers te verenigen.

Smet: «Als ik geen verbinder was, waren de 20.000 academische hogeschoolstudenten nooit zonder problemen naar de universiteit verhuisd of had ik de arbeidsmarkt en de onderwijskoepele niet achter de hervorming van het secundair onderwijs gekregen.»

Denkt u dat de hervorming van het secundair onderwijs zal worden uitgevoerd? Uw coalitiepartner N-VA - en vooral haar voorzitter Bart De Wever - gaat op de rem staan.

Smet: «Je zal het zien: men zal de hervorming uitvoeren. Dat zegt ook Kris van Dijck (*een onderwijsexpert van de N-VA, red.*). De Wever doet zijn uitspraken alleen maar om stemmen te winnen en ook wel omdat hij persoonlijk een probleem heeft met de plannen. Er zijn gewoon twee N-VA's. Dat zal met de tijd veel duidelijker worden.»

Stemmen rapen

Jullie zitten samen met de N-VA in de regering. Is dat moeilijk?

Smet: «De problemen zijn pas begonnen rond de gemeenteraadsverkiezingen (*van 2012, red.*). Toen Bart De Wever vond dat er stemmen te rapen vielen.»

Sinds kort zijn er nieuwe taalregels voor het onderwijs. Zijn die makkelijk tot stand gekomen?

Smet: «Het was niet evident, maar het is gelukt. Als het aan sp.a had gelegen zouden er misschien wat minder regels geweest zijn, maar de N-VA wilden per se extra regel-tjes.»

De universiteiten zijn niet tevreden met de nieuwe regels.

Smet: «Sommigen in de universiteit, ja. Maar daar hebben ze vijf-

Pascal Smet: “De politici van de oppositie zijn vaak niet verder geraakt dan de m

honderd meningen. Degenen die goed nadenken weten dat de nieuwe regels veel mogelijk maken. En sommige regels zijn er trouwens gekomen op vraag van de universiteiten. Een derde van de richtingen kan nu in het Engels. Ik zou zeggen: begin eraan, he. Sommigen

hebben de neiging om te veel te mekkeren en te weinig te doen.»

Staat u achter de taaltest die professoren moeten afleggen als ze in een vreemde taal willen doceren?

Smet: «Die is er gekomen op vraag van het parlement en in het bijzon-

wou realiseren,

gang van de 20.000 hogeschoolstudenten naar de universiteit (hogeschoolopleidingen zoals toegepaste taalkunde en industrieel ingenieur verhuisden dit academiejaar naar de universiteit, red.). Het was zowel op financieel, personeels- als op logistiek vlak een succes. Dat was niet evident.»

Langer werken

Is de operatie niet vooral door de vorige regering gepland?

Smet: «Dat heeft één roddeltante die het ABC van het onderwijs

.....

“Sommigen hebben de neiging om te veel te mekkeren en te weinig te doen”

.....

niet kent eens gezegd. Daar heeft ze zich later voor geëxcuseerd. Toen ik begon als minister was het dossier van de integratie volledig geblokkeerd. Niemand dacht dat het kon worden opgelost. En kijk nu.»

Van welk niet-gelukt plan baalt u?

Smet: «Ik had graag verder gestaan met het loopbaanpact voor leraren. Dat moet de prioriteit van de volgende regering zijn. Ik ben er in geslaagd om het TBS-systeem (vervroegd pensioen voor leraren, red.) af te schaffen. Ik heb alle leerkrachten twee jaar langer laten werken, zonder dat er gestaakt werd.»

Maar een grote hervorming van de lerarenopleiding of van de loopbaan is er niet gekomen. Hoe komt dat?

Smet: «Door de TBS-discussie wilden de vakbonden niet verder gaan. Bovendien duurt in het onderwijs elke vernieuwing lang. Sommigen hebben schrik om vernieuwend te denken. Maar de blauwdruk ligt klaar: verdiepte opleidingen, bestuurlijke schaalvergroting, professioneel personeelsbeleid, jaaropdrachten, trapsgewijze loopbaan en begeleiding.»

Simon Leclercq

megafoon van belangengroepen spelen. Sommigen noemen zich onderwijsexpert, maar kennen het ABC van het onderwijs niet eens.”

der van Open Vld. Ik heb het voor alle duidelijkheid niet zelf voorgesteld.»

«Ik heb wel geëist dat de test internationaal erkend wordt (dat is nog steeds niet gelukt, red.). Maar dat is de verantwoordelijkheid van de instel-

lingen. En toch had ik het weer gedaan.»

Een ander dossier waar veel kritiek op kwam, is de tweejarige master. Uw kabinet keurde twee jaar geleden alle ingediende aanvragen af. Nochtans zeggen sommige fa-

culiteiten dat ze een goed dossier hadden.

Smet: «Afgekeurd? Wij hebben alleen maar bekrachtigd wat geadviseerd werd door peers. Je zou eens moeten weten wat sommige universitaires mij zijn komen zeggen. Laat ons zeggen dat sommigen de

deugd van de hypocrisie heel goed beheersen. Meer wil ik er niet over kwijt.»

Op welke verwezenlijking ben u het meest trots?

Smet: «Voor het hoger onderwijs is dat de vlekkeloze over-

Verkiezingen

ANALYSE HET BELEID VAN ONDERWIJSMINISTER PASCAL SMET (SP.A)

Pascal Smet roeide met de riemen die hij had

Onderwijsbestuurders die in de afgelopen vijf jaar niet op Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) hebben geschooten, zijn zeldzaam. Hij heeft er zeker geen vlekkeloze ambtstermijn opzitten, maar wat hoger onderwijs betreft, heeft hij gedaan wat hij kon.

JENS CARDINAELS

“Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) is niet sterk genoeg geweest. Zijn plannen zijn oké op papier, maar de uitwerking is niet goed genoeg. Hij heeft niet het politieke gewicht om ze te realiseren.” Een decaan van de KU Leuven verwoordt wat veel van

pen vijf jaar meer en meer op een andere golfleugte raakten.

De tegenstelling tussen de N-VA en sp.a had een grote invloed op de nieuwe taalregels voor de universiteiten en de hogescholen. Smet en zijn coalitiepartners zeggen dat het dankzij hen voor universiteiten makkelijker is geworden om in het Engels les te geven. Maar daar

Maar volgens een universiteitsbestuurder hebben de nieuwe taalregels in de praktijk weinig veranderd. “De politiek zegt dat het makkelijker is geworden om in het Engels te doceren. Veel onderwijsbestuurders zeggen het omgekeerde. Geen van beiden heeft gelijk.”

Ook over de taaltest die professoren moeten afleggen als ze in het Engels willen doceren, zijn veel academici niet tevreden. “Maar als Smet had mogen kiezen, was er nu geen taaltest,” aldus de universiteitsbestuurder. “Het was een idee van de N-VA en Open Vld. Smet heeft ervoor gezorgd dat er nog redelijk soepel wordt omgegaan met de test.” Daarmee wordt gealludeerd op het feit dat de universiteiten zelf mogen kiezen welke taaltest ze gebruiken. Ze moeten hun taaltest wel internationaal laten erkennen. Maar tot nog toe heeft geen enkele van de gebruikte tests internationale erkenning gekregen.

“De emoties zijn hoog opgelopen door de taaltest, maar het kabinet van Smet heeft zich heel matuur en modererend gedragen,” zegt Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van de KU Leuven.

“Het is duidelijk dat Smet minder belangstelling had voor het taalbeleid,” aldus KU Leuven-rector Rik Torfs. “Het was vooral het thema van de N-VA en het in de minderheid zittende individu Fientje Moerman (Open Vld).” Zij was een heftig pleitbezorger voor de taaltest. “Ik weet niet of Smet te zwak was in dit dossier,” vervolgt Torfs. Hij haalt aan dat vooral het parlement wou dat er een taaltest kwam. “Er is een parlementaire dynamiek

ontstaan, waarbij op het einde plots alles veranderd werd. Zulke amendementen zijn niet te stoppen.”

Tweedracht

Smet kreeg ook heel wat kritiek toen hij twee jaar geleden de aanvragen voor een tweejarige master collectief afkeurde. Maar daar lag het probleem vooral bij de universiteiten. “De minister heeft in dit dossier de goede beslissing genomen,” aldus Debackere. “De universiteiten zaten niet op dezelfde lijn,” zegt een decaan. Ook Torfs wijst op de tweedracht tussen de universiteiten. “De Universiteit Antwerpen ging inhoudelijk niet akkoord met de dossiers, maar schaarde er zich dan toch maar achter uit solidariteit. Een andere rector vond het dan weer geen prioriteit.”

Een decaan wiens faculteit vandaag opnieuw een aanvraag voor een tweejarige master heeft lopen, kijkt in eigen boezem: “Over bepaalde punten in onze aanvraag van twee jaar geleden zijn we te licht gegaan.” Maar dat is nu veranderd, klinkt het. De academici halen aan dat er nu wel eendracht is tussen de universiteiten. En ze kunnen wel eens gelijk hebben. Afgelopen vrijdag besliste Smet dat de opleidingen arabistiek en islamkunde, oosterse talen en culturen, Japanologie en Sinologie vanaf het academiejaar 2017-2018 een tweejarige master mogen hebben. De opleidingen dienden als eerste een nieuwe aanvraag in. Toch lijkt het door de krappe financiële toestand van het hoger onderwijs onwaarschijnlijk dat veel opleidingen een tweejarige master krijgen.

Begeleid

Zowat iedereen is het erover eens dat Smet de integratie - de verhuizing van de academische hogeschoolopleidingen naar de universiteit - goed heeft begeleid. Smet zelf noemt het een van zijn grote verwezenlijkingen. “Het is de gewoonte van altijd kritisch te zijn, maar hier krijgt hij van mij een pluim,” aldus Debackere. “Er zijn harde discussies geweest. We

ter van de Associatie KU Leuven. “Hij heeft eigenlijk niets bijkomend moeten doen, maar hij heeft wel ondersteund. De ganse operatie is zeer goed bewaakt door alle associaties.”

Bovendien zal pas over enkele jaren duidelijk zijn of de integratie een succes was, vindt Torfs. “Want er moet nog een en ander gebeuren om de geacademiseerde opleidingen verder wetenschappelijk te versterken. Ook moeten de verhoudingen tussen de nieuwe universitaire richtingen en hun oude hogeschool nog uitgeklaard worden.”

De academici zijn in ieder geval blij met het extra geld dat Smet beschikbaar heeft gesteld om de integratie uit te voeren. Toch is het niet genoeg. De hogescholen en universiteiten willen meer geld krijgen. Maar daar stelt Oosterlinck zich vragen bij. “De economische crisis is aan veel academici voorbijgegaan. Het onderwijs heeft de gevolgen er niet van gevoeld. Dat is al een prestatie op zich.”

Ook Debackere kijkt kritisch naar de vraag om meer geld. “Het is waar dat de indexering voor de universiteiten niet helemaal wordt doorgevoerd, maar ook de financiën van de overheidsdiensten volgen de index niet helemaal. De overheid heeft een significante inspanning gedaan.”

Infrastructuur

Toch ziet Debackere één ding waarvoor de volgende regering zeker extra geld moet vrijmaken. “De infrastructuur moet dringend aangepakt worden. Als we daarvoor in de volgende legislatuur extra geld krijgen en als we het geld krijgen dat ons beloofd is voor de integratie, dan zal ik een gelukkig mens zijn. Dan denk ik dat het hoger onderwijs niet slecht bedeed wordt.”

Naast geld voor infrastructuur is de lerarenopleiding een topprioriteit. Smet had zich voorgenomen om de lerarenopleiding aan te pakken, maar dat is niet gelukt. “Maar eigenlijk moeten we in dit dossier niet naar de minister kijken. De universiteiten, de hogescholen en de centra voor volwassenenonderwijs moeten initiatieven nemen,” vindt Debackere

In het dossier van de tweejarige master lag het probleem vooral bij de universiteiten

zijn collega's aan de universiteit vinden. Toch kan Smet bij veel academici op begrip rekenen. Ze wijzen erop dat hij een regeerakkoord moest uitvoeren van een regering met daarin sp.a en de N-VA. Twee partijen die gedurende de afgelo-

denken veel academici anders over. “Het is een draak van een taalwetgeving. We verliezen hopen tijd door de regels,” zegt een decaan. “Dit is regelgeving die geen grenzen kent. De huidige regels zijn niet werkbaar,” aldus een vicedecaan.

“Het is de gewoonte van altijd kritisch te zijn, maar in het dossier van de integratie krijgt Smet van mij een pluim”

KOENRAAD DEBACKERE (KU LEUVEN)

zaten met tien partijen rond de tafel, maar het is toch maar gelukt.”

Verschillende academici nuanceren Smets rol in het succes. “Hij heeft gedaan wat de universiteiten en de hogescholen gevraagd hebben,” zegt André Oosterlinck, de voorzit-

Ook Torfs is die mening toegevoerd. “De Associatie KU Leuven moet een initiatief nemen. We moeten een duidelijke visie ontwikkelen op de lerarenopleiding en bekijken hoe een hervorming van de lerarenopleiding er kan uitzien.”

Verkiezingen

JONG BLOED OP DE LIJSTEN

“Ik slaap niet veel meer”

Politiek is al lang geen zaak meer van oude mannen in grijze pakken die autoritair beslissingen nemen. Nee, ook heel wat studenten zijn politiek geëngageerd. Wij zochten enkele jongeren op die op 25 mei op een kieslijst staan. **KORNEEL DE SCHAMP**

Jasper Deschamps, 22,
student management

13de opvolger Vlaams Parlement
West-Vlaanderen, CD&V

“Politiek zit me een beetje in het bloed. Mijn grootvader is volksvertegenwoordiger geweest en ook mijn moeder is nog altijd politiek actief. Ik ben altijd maatschappelijk geëngageerd geweest. Op dit moment ben ik groepsleider bij de scouts, oud-Kulakpreses en studentenvertegenwoordiger voor de Kulak bij de Studentenraad KU Leuven. CD&V is de partij die het best aansluit bij mij en het is ook de partij waar je volgens mij het meeste kunt bereiken. Niet dat ik nu al in de positie zit om veel dingen te veranderen, maar op lange termijn lijkt me het een zeer goede partij.”

“Ik zit nu in eerste master. Het leek me wel een goed idee om mijn politieke interesse ook concreet vorm te ge-

Lotte van Camp, 20,
studente Sociologie

23ste plaats Vlaams Parlement
Antwerpen, Groen

“Ik heb humane wetenschappen gestudeerd en zo kwam ik al vlug in aanraking met politieke partijen. Ik werd toen wel aangetrokken door Groen en uiteindelijk hebben ze mij gevraagd voor de gemeenteraadsverkiezingen in Ranst. Zo ben ik in de gemeenteraad geraakt. Daarna hebben ze mij opnieuw gevraagd om de lijst te ondersteunen. Nu studeer ik nog en moet ik het combineren met de gemeenteraad, dus heb ik ook naar een wat lagere plaats gevraagd. Misschien kan ik dan binnen een paar jaar doorgroeien. Ik wil de lijst op dit moment vooral ondersteunen.”

“Groen is voor mij de enige partij waar ik voeling mee heb. Ik studeer sociologie en Groen is de enige partij die de oplossingen aanhaalt van de problemen die wij zien.”

“Mocht ik verkozen raken, zou ik toch kiezen voor het Vlaams Parlement, ook al zou ik me hard moeten inwerken. Daar kun je sowieso meer van je idealen doorvoeren dan in de gemeenteraad. Ik denk dat ik vooral voor de sociale thema's zou gaan.”

“Ik hang posters op in de buurt waar ik woon, en als ik naar feestjes ga deel ik ook flyers uit. Ook bij de familie gaan we borden zetten, maar niet bij allemaal. Er zijn nogal gevarieerde politieke voorkeuren. Op zich lukt de combinatie met de studie wel, maar dat is ook omdat er nu niet zoveel van mij wordt verwacht buiten die campagne. De verkiezingen zijn geslaagd voor mij als de partij een schoon resultaat haalt, zoals meer dan 10 procent.”

Ralph Packet, 23,
student communicatie-
technologie

3de opvolger Europees Parlement,
N-VA & nationaal jongeren voorzitter

“Politiek is heel vroeg begonnen bij mij: ik ben opgegroeid in de Vlaamse Rand waar ik al snel geconfronteerd werd met de verfransing. Dat zette mij aan om zaken op te zoeken op internet: hoe Vlaanderen en België ontstonden. Ik ging ook graag discussies aan, eerst op internetfora en dan ook tijdens het middelbaar. Zo stak ik veel dingen op. Ik ben toch gewoon toegepaste informatica gaan studeren in Leuven. Dat was net de periode van de aanslepende onderhandelingen met het kartel CD&V-N-VA rond de regering-Leterme I, waarbij de N-VA voet bij stuk hield en uiteindelijk weigerde in de regering te stappen. Toen heb ik de N-VA gekozen.”

“Het was logisch dat ik zou opkomen voor heel Vlaanderen omdat ik nationaal jongeren voorzitter ben. Vandaar die keuze voor de Europese lijst. Europa leeft ook veel meer bij jongeren: het is het niveau van de toekomst en het zal steeds meer bevoegdheden krijgen. Ik denk niet dat de kans reëel is dat ik een mandaat mag opnemen, want zoveel opvolgers zullen er niet nodig zijn door de samenvallende verkiezingen. Het is sowieso een kans om wat ervaring op te doen en zo leren de mensen je wat kennen. Ik ben zeker tevreden dat ik gevraagd ben.”

“Als ik toch zou zetelen, wil ik zeker werken rond privacy en internetveiligheid, iets dat ik ook belangrijk vind. Er is ook nood aan een democratischer Europa. Nu staat het veel verder van de mensen. Ook de nationale parlementen moeten dichter betrokken worden, zoals in Nederland gebeurt.”

“De combinatie met mijn studie heb ik misschien een beetje onderschat. De verkiezingen vallen laat. Het is niet gemakkelijk: ik slaap niet zoveel. In mijn campagne focus ik vooral op jongerendebatten of interviews. Als jongeren voorzitter word ik daar gemakkelijk voor gevraagd en dat is een voordeel. Borden plaatsen en flyers horen er natuurlijk ook bij, maar ik focus op de debatten.”

“Mijn persoonlijke doel is om ervaring op te doen en zoveel mogelijk mensen te leren kennen. Zo wil ik de partij aan de overwinning helpen. Het is mijn eerste verkiezing, ik heb totaal geen idee wat ik moet verwachten qua voorkeursstemmen. De partij zorgt wel voor een goede omkadering. We krijgen ondersteuning van mediatraining tot kledingtips.”

“Ik heb mijn
kandidatuur
ingediend en ik werd
blijkbaar voldoende
interessant bevonden
om op een lijst te
staan”

ven en dus op een lijst te raken. Ik heb mijn kandidatuur ingediend en ik werd blijkbaar voldoende interessant bevonden om op een lijst te staan. Het proces zelf heb ik niet meegemaakt, ik kreeg enkel plots een bericht toen men de lijst ging communiceren dat ik er op stond.”

“Ik heb de campagne toch een beetje onderschat: er kruipt echt veel tijd in. Als ik zou willen, kon ik daar elk uur van de dag mee bezig zijn. Ik geef nu nog voorrang aan mijn studies, door de blok en een aantal deadlines. Ik heb een paar speerpunten gekozen om op te focussen voor mijn campagne. Enorm zichtbaar zijn is dus wat moeilijk omdat ik mijn studies niet wil verwaarlozen. De kans is heel klein dat ik verkozen raak, maar wat als... dan zou ik waarschijnlijk het mandaat opnemen en toch proberen mijn studies af te maken. Mijn ambitie is om een kleine duizend stemmen te halen. Ik weet niet in welke mate dat dat realistisch is of niet, maar we zien wel.”

Verkiezingen

INTERVIEW **DAVE SINARDET EN CARL DEVOS**

“Zonder staatshervorming stapt N-VA nooit in een regering met PS”

Zoals elke sport kent ook de politiek haar vaste en goed-ingelichte analisten. Wij vroegen politicologen Carl Devos (UGent) en Dave Sinardet (VUB en UAntwerpen) om hun licht te laten schijnen op de verkiezingscampagne en vroegen ons vooral af: wat na 25 mei?

SAM RIJNDERS

Ondanks haar weinig roemrijke passage in de Vlaamse regering, lijkt de N-VA af te stevenen op een verkiezingsoverwinning.

Dave Sinardet: «Ze slaagt er redelijk goed in om te doen vergeten dat ze al tien jaar in de Vlaamse regering zit. De N-VA wil zich immers profileren als een oppositie- of zelfs antisysteempartij. Daarom wordt een belangrijk minister als Philippe Muyters weggemoffeld achteraan op een kieslijst, terwijl alle andere ministers wel lijsttrekkers zijn.»

Carl Devos: «Voor veel mensen behoort de N-VA inderdaad niet tot het establishment. Haar V-teken staat niet alleen voor verandering en vooruitgang, maar ook voor verzet. Verzet tegen een federale regering die niet altijd even populair is in Vlaanderen.»

Sinardet: «Eigenlijk is het licht contradictorisch dat een Vlaams-nationalistische partij zich in haar campagne vooral op het federale niveau focust en het Vlaamse niveau vergeet. Ze wil vooral de strijd met de PS aangaan. Een begrijpelijke strategie, maar met een beetje humor kan je dat zien als een pleidooi voor een federale kieskring.»

In een recente peiling van Gazet van Antwerpen scoort de partij minder dan in de lokale verkiezingen. Licht het hoogtepunt van de partij achter ons?

Devos: «In populariteitspolls scoort Bart De Wever ook minder goed. Het verbaast mij niet dat het gebeurt, maar wel dat het nu pas gebeurt. Hij blijft wel veruit de populairste figuur

een experiment te doen waarbij we de verkiezingen een jaar uitstellen. Ik ben altijd voorzichtig met peilingen: ze creëren eerder een politieke realiteit dan dat ze die weerspiegelen. Al kan een succes nooit blijven duren.»

Linkse strijd

Kind van de rekening dreigt sp.a te worden. De sociaaldemocraten voelen de hete adem van Groen en PVDA+ in de nek.

Sinardet: «*For what it's worth* zijn er indicaties dat Groen het goed doet en sp.a eerder slecht. Zeker in Antwerpen heeft Groen een aantal sterke kopstukken. Wouter Van Besien kwam eerst onzeker over, maar is gegroeid als voorzitter. In de oppositie is het ook makkelijker scoren dan in de regering, terwijl aan sp.a het imago van een eeuwige bestuurspartij kleeft die vooral erg defensief speelt. Groen heeft wel in de Brusselse regering gezeten, maar Brussel lijkt geen enkele Vlaming te interesseren.»

Volgens Johan Vande Lanotte (sp.a) is alleen een stem op sp.a een nuttige linkse stem. Zonder sterke sp.a geen klassieke tripartite en dus een rechtse regering met de N-VA, luidt de redenering.

Devos: «Je kunt de tripartite ook uitbreiden met Groen om een meerderheid te halen. Daar wordt nu over nagedacht. Bovendien zou sp.a daar blij mee moeten zijn, want dan staat links sterker in de regering. Als Groen stemmen van sp.a steelt, ligt dat trouwens in de eerste plaats aan sp.a zelf.»

Sinardet: «Wat PVDA+ betreft, heeft Vande Lanotte honderd procent gelijk met zijn analyse. Die par-

Dave Sinardet

Carl Devos

incontournable. Een uitbreiding met Groen is mogelijk, maar weinig waarschijnlijk. Een linkse mens die PVDA+ stemt, helpt de N-VA dus mee aan de macht. Een goed argument, maar jammer genoeg voor sp.a hun meest overtuigende argument.»

Jaar zonder regering

Moeten we ons alvast voorbereiden op een jaar zonder regering? Tussen de PS en de N-VA lijkt het water dieper dan ooit.

Devos: «Hoe raar het nu ook klinkt: ik sluit een samenwerking tussen de PS en de N-VA niet uit.»

Sinardet: «Als de N-VA zo goed scoort dat de drie traditionele partijen geen meerderheid hebben, is de kans groot dat ze haar communautaire agenda alsnog op tafel legt. De druk van de achterban zal dan heel groot worden, want het zou een historische overwinning voor het Vlaams-nationalisme zijn. In de stemtest van *Het Nieuwsblad* noemde De Wever een staatshervorming een topprioriteit en belangrijker dan socio-economische uitdagingen. Als ze goed scoren, maar niet onmisbaar zijn, zullen ze

wel water in hun communautaire wijn doen om toch maar in een regering te zitten. Dan nog zie ik de N-VA niet in een regering met de PS zonder staatshervorming. Echt niet.»

Devos: «De hamvraag zal zijn wat CD&V doet. Na de verkiezingen wil de N-VA zo snel mogelijk een Vlaamse regering vormen. Gaat CD&V daarin mee, of wacht ze af wat op het federale niveau gebeurt? Als ze daar met socialisten en liberalen gaat regeren, zullen die ook op het Vlaamse niveau willen meedoen. Een tripartite blijft immers de *default* situatie als het gaat om homogene coalities.»

Voor Kris Peeters (CD&V) staat zijn persoonlijke toekomst op het spel. Of hij wordt minister-president, of hij verlaat de politiek. Best tragisch voor de favoriete kandidaat-regeringsleider van Vlaanderen.

Devos: «In een Vlaamse regering zonder de N-VA is CD&V de grootste en blijft Kris Peeters dus minister-president. Mocht de N-VA toch de minister-president leve-

ren, dan wil ik wel eens zien of hij de overstap naar het federale niveau nog steeds weigert. Sowieso zal Peeters een regering leiden of de politiek verlaten. Ik zie hem niet functioneren als vakminister.»

Sinardet: «Je blijft inderdaad best geen minister-president als je partij niet de grootste is, want dan word je een handpop. Het premierschap is dan de enige andere optie, al blijft de vraag of hij dat kan en wil. Zijn Frans is ook niet zo goed, wat net als bij Di Rupo's Nederlands een handicap kan zijn. Het premierschap heeft ook meer aanzien en uitdagingen. Peeters is tenslotte nu al zeven jaar minister-president, dus *been there, done that*.»

«De tragedie is dat veel mensen willen dat hij blijft, maar niet voor zijn partij stemmen. Bij Maggie De Block en Open Vld zie je hetzelfde. De N-VA helpt hem evenmin door het duel tussen De Wever en Peeters uit de weg te gaan. Die partij heeft meer te winnen met een *clash* met de PS.»

.....

“De ster van De Wever begint te tanen, maar gelukkig voor hem zijn de verkiezingen nu en niet binnen een jaar”

.....

in zijn partij en een klasse apart in de debatten. Zijn ster begint dus te tanen, maar gelukkig voor hem zijn de verkiezingen nu en niet binnen een jaar.»

Sinardet: «Dat kun je nooit zeker zeggen, want het is onmogelijk om

tij zal nooit in een regering stappen. Zelfs in Antwerpen is het bovendien niet eens zeker dat ze de kiesdrempel haalt. Als de drie traditionele partijen in het Vlaams Parlement geen meerderheid halen, wordt de N-VA

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS

Een heus literair feest in een van de mooiste zalen van Leuven. Dat kregen we te zien op de slotavond van de 37ste editie van Babylon's Interuniversitaire Literaire Prijs. Naast poëzie en proza was er ook plaats voor een streepje muziek.

Sociaal

STUDENTENRESIDENTIE STEIL SLUIT DEUREN VIER JAAR VROEGER DAN GEPLAND

“200 man op straat door twee luttele A4'tjes”

De studentenresidentie STEIL gaat toe. Normaal zou dat pas in 2018 gebeuren maar de 195 studenten die er verblijven, kregen twee weken geleden te horen dat ze op 12 juli moeten verhuizen. De KU Leuven zorgt voor extra kamers, maar de studenten zijn verontwaardigd over de onpersoonlijke communicatie.

FRANK PIETERMAAT

Op 25 april kregen de studenten van STEIL, gelegen aan de Kapucijnenvoer, een e-mail en brief over de vroegtijdige sluiting van het gebouw. “Er zijn een aantal studies uitgevoerd waardoor we die beslissing nu moesten nemen,” vertelt Ludo Clonen van de huisvestingsdienst van de KU Leuven. “Normaal gezien zou het gebouw pas sluiten in 2018-2019. Dat wilden we ook. Maar door bijkomende werken was het onverantwoord om sociale middelen, en dan spreken we van meer dan 100.000 euro, te steken in een gebouw dat na drie of vier jaar sluit.”

“Iedereen die wil doorhuren kan doorhuren in een andere residentie”

LUDO CLONEN, HUISVESTINGSDIENST KUL

Wouter Vanduffel en Olivier Corten zitten respectievelijk één en vier jaar op STEIL. Ze zijn twee van de 197 studenten die het slechte nieuws kregen. “Ik ben het via via te weten gekomen,” zegt Olivier. “Ik kwam terug van school en ik moest langsgaan bij de residenten voor het verschrikkelijke nieuws dat het gebouw zou sluiten. Ik dacht dat het om te lachen was. De resident was echt verscheurd

en dan zijn mensen beginnen binnen te stromen met heel veel vragen. Dan heb ik op kot ook de brief gevonden.”

Die brief kwam als een donderslag bij heldere hemel. “Ik denk niet dat dat van de ene dag op de andere bekend is dat je zulke investeringen moet doen,” zegt Olivier. “Ze wisten dat er nog veel om te vernieuwen was om open te houden,” treedt Wouter hem bij. Bij de huisvestingsdienst klinkt het anders. “We zijn voor feiten komen te staan die we op voorhand niet wisten, want anders hadden we dat laten weten. Dat was zowel voor de studenten als voor ons makkelijker geweest,” aldus Clonen.

Er worden kamers in andere residenties ter beschikking gesteld, 112 in totaal. “We gaan daarbij dezelfde toekenningsregels gebruiken die we al jaren gebruiken,” aldus Clonen. “We berekenen de huurprijs op basis van het gezinsinkomen en dan kennen wij kamers toe vanaf de laagste huurprijs. We gaan proberen om dezelfde studenten een kamer te kunnen geven die vorig jaar in de eerste ronde ook een kamer kregen.”

Petitie

Als reactie op de brief, startten de studenten een petitie. “We zijn daarmee gestart om vooral die twee maanden in de zomer te kunnen doorhuren,” zegt Wouter. Zo kunnen degenen die tweede zit hebben rustig hier zitten zonder dat ze moeten verhuizen.”

“Ik ben het via via te weten gekomen”

OLIVIER CORTEN, STUDENT

Doorhuren lijkt echter geen optie. “We gaan dat niet doen,” zegt Clonen. “Iedereen die wil doorhuren kan doorhuren in een andere residentie. In de petitie staat dat je dan twee keer moet verhuizen maar een groot deel van de studenten in residenties moet

de herexamens minder vlot gaan en die volgend jaar nog een half jaar nodig hebben?”

Acties

Ondertussen reageerden de huisvestingsdienst en de studentenservice van de KH Leuven ook op de petitie. Maar dat is niet voldoende voor de studenten. Zij willen persoonlijk contact. “Niemand is hier persoonlijk geweest om ons uitleg te geven,” zegt Olivier. “Dat is wat mij het meeste stoort. In mijn ogen is dat laf zijn. Wij moeten het doen met twee luttele A4'tjes. 200 man op straat door twee luttele A4'tjes.” Wouter: “Ik vind de manier van handelen een instelling als de KU Leuven onwaardig.”

De studenten van STEIL plannen nog acties de komende maanden. “We gaan niet op straat komen om te protesteren of te choqueren,” vertelt Olivier. “We willen het rustig en beleefd houden, maar de problemen toch in de aandacht brengen. Zo zouden we bijvoorbeeld een bandje in de tuin laten optreden of spandoeken uithangen.”

“We willen vechten voor die twee maanden te kunnen doorhuren voor de herexamens,” besluit Olivier. “Dat is het hoogst haalbare en ook realistisch, denk ik. Daarna blijven is bijna onmogelijk.”

“Ik vind de manier van handelen een instelling als de KUL onwaardig”

WOUTER VANDUFFEL, STUDENT

sowieso twee keer verhuizen. Ik begrijp dat dat vervelend is, maar ik vrees dat dit de best mogelijke oplossing is.”

De studenten vinden ook dat er te weinig kamers zijn. “Ze gaan er van uit dat iedereen die normaal afstudeert zomaar afstudeert in juni,” aldus Olivier. “Maar wat met studenten van wie

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

twipe
DIGITAL PUBLISHING

dS De
Standaard

Simon Leclercq

Sociaal

INTERVIEW **SOCIAAL GEOGRAAF ERIC CORIJN (VUB)**

“Nationalisten als Bart De Wever hollen onze democratie uit”

Volgens sociaal geograaf Eric Corijn (VUB) kan de stad de wereld redden. Daar kunnen we globale problemen confronteren en met diversiteit leren omgaan. Al denkt de meerderheid van Vlaanderen daar anders over.

SAM RIJNDERS EN THOMAS CLIQUET

U argumenteert dat de natiestaat niet langer geschikt is voor de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw.

Eric Corijn: «Precies. Als we ons losgeslagen economische systeem willen reguleren, moeten we nadenken over de schaal waarop we dat doen. Die is groter dan de homogene natiestaat. Hoeveel klimaatverdragen hebben die natiestaten niet getekend zonder ze uit te voeren? Logisch, want landen zitten vast in een concurrentiestrijd voor investeringen.»

«Wanneer ik schrijf dat de stad de wereld kan redden, bedoel ik dat stedelijk beleid pragmatische oplossingen biedt voor mondiale problemen. Antwerpenaren betogen tegen fijn stof. In Londen voert een conservatieve burgemeester als Boris Johnson rekeningrijden in. Je moet de stad ook ruimer zien dan een plaats in een land: het is een knooppunt van netwerken. Ik wil jullie niet schofferen, maar Leuven is een voorstad van Brussel (*lacht*).»

Bange, blanke man

Roeit u niet tegen een tijdsgeest van nationalisme in? Om maar te zwijgen van het succes van de N-VA in Vlaanderen.

Corijn: «Door de angst voor de neoliberale mondialisering grijpt men overal in Europa naar het nationale niveau. De bange, blanke man wil zijn territorium afbakenen. Ironisch genoeg krijg je zo meer

deregulering omdat landen elkaar beconcurreren.»

«Dat nationalisme holt trouwens de democratie uit. In België waren wij drie jaar lang met Brussel-Halle-Vilvoorde bezig, terwijl de grootste economische crisis sinds 1929 woedde. Resultaat: zonder enig publiek debat wordt in een weekend tijd beslist om de banken met al het publiek geld te redden. Vijf jaar lang gaan we daarvoor moe-

“Wij misbruiken onze cultuur om ongelijkheid in stand te houden”

ten bezuinigen. N-VA-voorzitter Bart De Wever steunt de liberalisering, maar houdt de mensen bezig met het hercreëren van een culturele homogeniteit. Hij holt de democratie uit.»

Volgens u zijn de meeste Vlamingen in de ban van een antistedelijk discours.

Corijn: «Door de christendemocratische hegemonie was men hier bang van verstedelijking, want steden waren het terrein van de socialisten. Veel liever had men centrumsteden: kleine steden waar je geen Marokkaan, verwaarde student of artiest tegen het lijf loopt. Het resultaat is een verburgerlijking en een dorpe mentaliteit. Ik heb het Leuvense cultuurplan eens kritisch bestudeerd: provincialistisch en kleinburgerlijk, terwijl je met zo'n werelduniversiteit en hoogopgeleide bevolking een gedurfd, kosmopolitisch en avant-gardebeleid kunt voeren. Nu kun je van West-Vlaanderen in Leuven komen studeren en nauwelijks van mentaliteit veranderen.»

«De échte grote steden huisvesten in dit land vooral arme mensen en migranten, in tegenstelling tot elders in de wereld. Leuven kan een middenklassestad zijn zonder sociale problemen omdat de onderklasse in Brussel woont. De elite woont in de verheerlijkte randstad. De stad moet vooral gebruikers dienen: daarom zet het Antwerps stadsbestuur in op de auto en winkelcentra. Je krijgt meer en meer een spanningsveld tussen de stad en de omgeving. Daarmee doel ik niet op de fysieke locatie, maar op een mentaliteit. Je hebt ook stedelingen die in boerderijen wonen.»

Intercultuur

De stad betekent ook diversiteit, betoogt u. Nochtans is het bon ton om te beweren dat het multiculturele experiment is mislukt.

Corijn: «In de stad leef je samen op basis van verschil. Daarom maakt stadslucht vrij en ben je in de stad altijd een vreemde.»

«De Wever zegt altijd dat hij de gemeenschap belangrijker vindt dan het individu. Het grote probleem is dat hij één gemeenschap voortrekt en die beschouwt als de maatschappij. De Vlaamse gemeenschap wordt nooit in vraag gesteld en de anderen moeten inburgeren. Je ziet het in Antwer-

pen, waar hij met zijn uiterst-rechterhand Liesbeth Homans op autoritaire wijze een gemeenschappelijkheid opdringt. Het is dat multiculturele model met een monoculturele maatschappij dat gefaald heeft. Maar dat is niet mijn model.»

«Ik pleit voor een intercultuur, waarbij de maatschappij tussen de gemeenschappen in staat. De scheiding tussen Kerk en Staat is een van onze grootste verwezenlijkingen. We kunnen samenleven zonder een gedeelde godsdienst, wat sommige fundamentalisten nog altijd betreuren. In de negentiende eeuw heeft men die staatskerk echter vervangen door een staatscultuur. Daar haalt De Wever nog steeds zijn inspiratie. Nu moeten we naar een scheiding tussen cultuur en staat. Dat is moeilijk te denken, net als Spinoza het moeilijk had om een politieke filosofie uit te denken waarin God geen rol speelt.»

“Je kan van West-Vlaanderen in Leuven komen studeren zonder van mentaliteit te veranderen”

In deze krant waarschuwde politiek filosoof Bleri Lleshi voor de culturalisering van socio-economische problemen. We praten graag over botsingen tussen culturen, waar het eigenlijk om sociale ongelijkheid gaat.

Corijn: «Momenteel stellen we culturele eisen aan het toetreden tot materiële gelijkheid. Waarom moet een jonge Marokkaan uit Brussel Nederlands kennen om pakjes te gaan sorteren in Zaventem? De Vlaamse middenklasse gebruikt het Nederlands en haar cultureel patrimonium als een uitsluitingsmechanisme. Wij moeten wel Tjil Uilenspiegel kennen, maar niets van Molière, Cervantes of de Islam weten. De anderen daarentegen moeten wel allebei beheersen. Zij moeten wel meertalig worden. We misbruiken onze cultuur om een ongelijkheid in stand te houden.»

«Het neoliberalisme doet graag alsof de maatschappij inclusief is: alle verantwoordelijkheid voor uitsluiting ligt bij het individu. Ook dat is een leugen. Als alle werklozen in Brussel meertalige christenen zouden worden, is er nog steeds niet genoeg werk. Geen enkele politieke partij heeft een project van algemene tewerkstelling. Daarvoor zouden we minder en niet meer productief moeten worden. We gaan nooit de zestig-plussers of ongeschoolden aan het werk krijgen als we net met z'n allen willen onthaasten. Die culturele uitdaging is enorm. Zo lang we die niet aangaan, zullen we mensen blijven uitsluiten. Nu sluiten we mensen uit door ze te onderdrukken, als dat niet meer lukt zullen we ze laten verdwijnen. Tot genocide toe.»

Andrew Snowball

Internationaal

ONDERSTEUNING VAN ISA'S BLIJVEN EEN AANHOUDENDE KWESTIE

International Student Associations tonen mogelijkheden en pijnpunten

Om de werking van de International Student Associations te versterken wordt op twee sporen gewerkt: logistieke en financiële ondersteuning enerzijds en een label als "strategic partner" van de KU Leuven anderzijds. De integratie maakt het dossier enkel maar complexer, waardoor er voorlopig geen overeenstemming is over de meerwaarde van de initiatieven.

EVA SCHALBROECK

Door de integratie is het reeds aanbod van ISA's, internationaal gerichte studentenorganisaties, in Leuven uitgebreid met verenigingen die internationale studenten verenigen op campussen buiten Leuven. Ook vanuit de externe campussen komt de klacht dat ze te weinig ondersteuning krijgen voor hun werking. Volgens de internationale tak van de studentenkoepel LOKO is het een kwestie die steeds opnieuw terugkeert: "Concreet vragen deze organisaties onder meer ondersteuning bij lokalenreservering en toegang tot kortingsstarieven. Kortom, zaken die hun logistieke werking zouden vergemakkelijken," zegt Sander Beelaert van LOKO International.

Onvoldoende ondersteuning

Onder de studentenvertegenwoordigers heerst de consensus dat er te weinig steun vanuit de KU Leuven is. "De universiteit zou meer kunnen doen voor de organisaties," klinkt het. "Nu is de ondersteuning te verspreid en vaak afhankelijk van faculteit tot faculteit, maar dit zou niet mogen meespelen."

"De KU Leuven doet te weinig om de ISA's te ondersteunen"

LOKO INTERNATIONAAL

Het argument dat er te weinig geld beschikbaar zou zijn, klopt volgens LOKO International niet. "Zelfs met minieme investeringen kan veel veranderd worden," aldus Beelaert. "Bovendien speelt dit ook

in het voordeel van de KU Leuven. De ISA's versterken het internationale karakter van de KU Leuven. KULMUN bijvoorbeeld (*de vereniging die de werking van de Verenigde Naties op studentenniveau simuleert, red.*) wint erg veel prijzen, steeds in naam van de KU Leuven. Een beetje meer ondersteuning is niet meer dan terecht."

Ondanks dat het dossier al jaren aansleept, werden recent de eerste stappen gezet met de creatie van een handleiding voor het organiseren van conferenties voor internationale studenten. Waarom is een doorbraak nu plots wel mogelijk? "Doordat de Studentenraad KU Leuven er met de integratie is bijgekomen, kan een grotere ploeg zich inzetten voor de dossiers. Een positief gevolg van de integratie is dat onze werking versterkt wordt."

Verwarring

Maar het maakt het wel niet simpeler: waar trek je de grens tussen de Leuvense studentenkoepel LOKO en de Studenten-

raad, die bevoegd is voor de hele Associatie KU Leuven, voor internationale materie? "In theorie is het duidelijk wie welke materie moet behandelen, maar in de praktijk zorgt dit wel vaak voor verwarring. Een goede samenwerking is dus noodzakelijk," Beelaert.

Zo bijvoorbeeld ook over de plannen om aan bepaalde ISA's een statuut van "strategic partner" van de KU Leuven te geven. Beelaert stelt vragen bij de invulling en meerwaarde van het concept. "De meeste ISA's genieten reeds erkenning vanuit de internationale organisatie waartoe ze behoren. Gaat de universitaire erkenning dan het verschil maken?"

"Hoewel het statuut een eerste vorm van tegemoetkoming is van de KU Leuven is het oplossen van de praktische problemen veel belangrijker voor de ISA's." Ook bestaat de vrees dat hierdoor organisaties met een uitsluitend Leuvense karakter, die niet bij een internationale organisatie aangesloten zijn, dreigen uit de boot te vallen. "De ISA's op de campussen buiten Leuven verdienen uiteraard dezelfde ondersteuning, maar de aandacht voor Leuvense kwesties mag in heel dit dossier niet verloren gaan," klinkt het bij LOKO International.

Meerwaarde

Wat is nu de meerwaarde van het label? "Op korte termijn? Bijzonder weinig. Het is dan ook maar een eerste stap," geeft Frans toe. "Wel is het een middel om de vertegenwoordiging van de KU Leuven studenten op internationaal niveau te versterken." Door in samenwerking met de kringen en de vicerector duidelijkheid te creëren welke ISA's

de internationale tegenhangers zijn van bestaande kringen aan de KU Leuven is bedoeld om deze verenigingen makkelijker te laten integreren in internationale netwerken. "Onze belangrijkste doelstelling is om het internationaal engagement van studenten te versterken," zegt Frans.

Het concept kwam tot stand in overleg met vicerector voor Internationaal Beleid Danny Pieters. "Maar plannen hierover zijn voor de Studentenraad bij LOKO gegroeid. Vervolgens zijn wij ingegaan op het aanbod van Pieters om met een degelijk initiatief op de proppen te komen. Er is nog geen concreet resultaat, maar het doel is wel in zicht."

Met het concept "strategic partnership" zetten de Studentenraad en LOKO de eerste stappen om de werking van de ISA's te versterken. Zo dragen ze bij tot het eerste wapenfeit van de huidige bestuursploeg Internationaal Beleid, dat zich steeds heeft moeten verzetten tegen het verwijt dat ze te weinig concrete resultaten boeken.

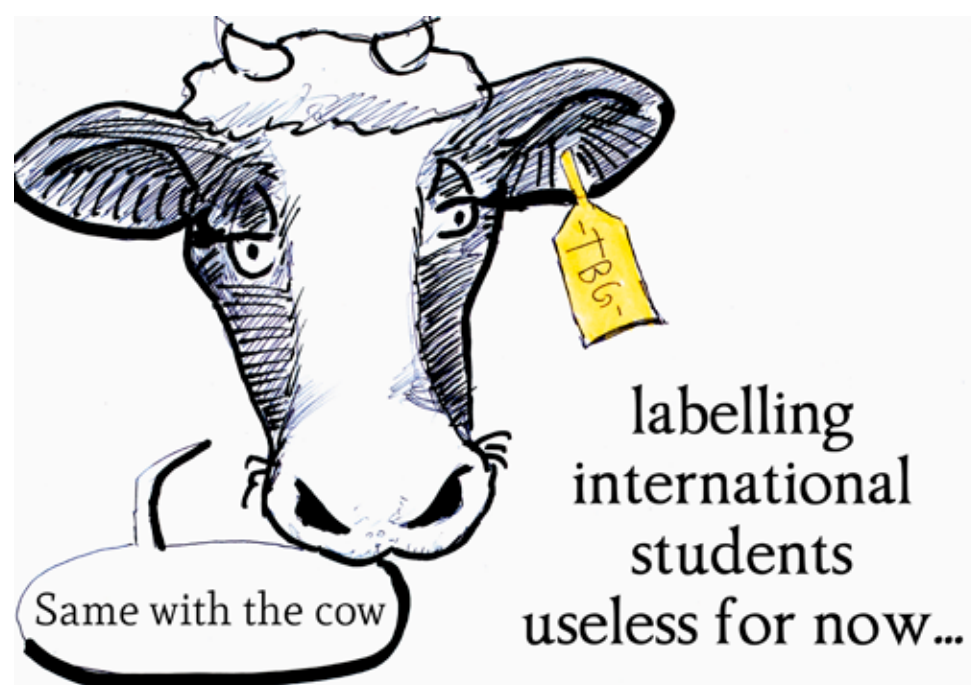
Reactie Sarah

Stroobants, voormalig voorzitter ISHA

Sarah Stroobants, de voormalige voorzitter van ISHA (International Students of History Association) en vroeger actief bij LOKO International, countert de klacht dat de KU Leuven te weinig doet om de ISA's te ondersteunen: "Het initiatief moet ook van de studenten zelf komen. ISA's mogen niet op zichzelf terugplooiën, maar moeten wel connecties leggen met de lokale bewegingen en zich integreren. Zo kunnen ze beter op de hoogte zijn van de bestaande ondersteuning en er beter gebruik van te maken. Dat zal hun naamsbekendheid en zichtbaarheid ten goede komen."

Verder nuanceert ze de terugkerende klacht dat er vanuit de KU Leuven te weinig ondersteuning is. "De steun is er, maar die is op facultair niveau en ad hoc van aard." Geheel onlogisch noemt ze dit niet: "Voor er geld gegeven wordt aan een vereniging, wordt nagegaan of ze wel voldoende actief zijn op continue basis. Indien ze een grondig gemotiveerd dossier met duidelijke doelstellingen kunnen voorleggen, krijgen ze meestal het geld waar ze om vragen."

Het structureel maken van de ondersteuning op centraal niveau noemt Stroobants wenselijk, maar moet volgens haar van twee kanten komen. Ze doet een oproep naar de studenten toe: "Het is nu aan LOKO, de ISA's en de lokale verenigingen om als één blok op te treden om de ondersteuning op een meer zichtbare en eengemaakte manier beschikbaar te maken. Allerlei initiatieven zijn intussen ingang gezet, maar de connecties leggen tussen de verschillende verenigingen blijft moeilijk, met of zonder de Studentenraad, voor of na integratie," besluit ze.

Reactie Andreas Frans (Studentenraad KU Leuven)

"Het label "strategic partnership" is niet bedoeld om logistieke of financiële ondersteuning te voorzien, want die is reeds uitgebouwd en gelijk toegankelijk voor alle ISA's," zegt Andreas Frans, de mandataris International van de Studentenraad. "De integratie maakt het noodzakelijk om verder dan alleen Leuven te kijken en andere campussen te betrekken. Het gaat hier om

de KU Leuven, niet enkel campus Leuven," benadrukt hij. "Door de integratie worden we meer dan vroeger geconfronteerd met een versplinterd landschap aan ISA's," gaat hij verder.

Een soort van label kan volgens hem helpen om meer duidelijkheid te creëren. "Daarbij is het niet de bedoeling om onderscheid tussen de verschillende

ISA's te creëren." Het label van "strategic partner" van de KU Leuven moet dienen als wegwijzer om na te gaan welke ISA's "aansluiten op de visie en werking van de studenten van de KU Leuven". "ISA's die hieraan voldoen verhogen bijvoorbeeld de mobiliteit van studenten, één van de belangrijkste pijlers van het internationaal beleid van de KU Leuven."

Student

FIKS JE EIGEN FIETS

Nieuw herstelpunt op het Sportkot

Afgelopen maandag stelde de KU Leuven in samenwerking met Velo het nieuwe fietsfixpunt voor. Daarnaast was er ook de LeV, een initiatief van Velo om studenten kwalitatieve fietsen aan te bieden

CAROLINE HERMANS

Een zonnige maandagmiddag was aan de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen het perfecte decor voor de voorstelling van het nieuwe fietsenherstelpunt van de KU Leuven. Uitergust met het nodige materiaal om zelf reparatiewerken uit te voeren, zou het herstelpunt studenten moeten stimuleren om vaker op de fiets te sprin-

het kader is een volledig eigen ontwerp, dus niet in de winkel beschikbaar. Verder is hij gemaakt van oerdegelijk materiaal: alles is vervaardigd uit metaal, wat hem zeer robuust maakt, dus perfect geschikt voor het Leuvense studentenleven." Die laatste opmerking gaat gepaard met een speelse knipoog.

Veiligheid

Velo bedacht ook enkele opmerkelijke veiligheidsmaatregelen voor een stad waar fiet-

sendiefstal een ware plaag is: "Uit ervaring hebben wij geleerd dat vastgemaakte fietsen veel minder gestolen worden. Daarom hebben we er een dubbel slot op geplaatst. Een tweede belangrijk element is dat er een uniek nummer aan elke fiets gelast wordt, verbonden aan de persoon die deze fiets bezit. Zo kunnen we zelfs herspoten fietsen identificeren. Daarnaast zullen we regelmatig met een team van Velo door de stad rondrijden om verwaarloosd uitziende fietsen te controleren," aldus Vandikkelen.

Die twee initiatieven kaderen in het grotere duurzaamheidsbeleid van de KU Leuven, getrokken door vicerector Malfliet. Opmerkelijk is dat zij er zelfs voor pleit de auto volledig te bannen uit de binnenstad: "In de ideale wereld zou het gebied binnen de ring compleet autovrij zijn. Dat zou Leu-

ven tot een veel aangename stad maken. Volgens mij is dat zeer doenbaar, door het gebruik van bussen en fietsen toegankelijker te maken. Het is perfect mogelijk om enkel met een fiets in de binnenstad te functioneren. Wagens kunnen dan dienen om zaken te verrichten buiten de stad."

Er zal echter nog heel wat moeten gebeuren voor het zover is: "Om dit te realiseren, is er een bijna verlicht duurzaamheidsdenken noodzakelijk en daar zijn we voorlopig nog niet aan toe. Politici hebben nog niet de *sense of urgency* om die zaken radicaal anders aan te pakken. Ik ben als vicerector Duurzaamheid dan ook zeker bereid om met hen in overleg te gaan en deze situatie te veranderen. Ik beschouw het zelfs als onze plicht als universiteit om hen daarvan te overtuigen."

"In de ideale wereld zou het gebied binnen de ring compleet autovrij zijn"

KATLIJN MALFLIET, VICERECTOR
DUURZAAMHEID

gen en zo mee te werken aan een duurzaam Leuven. De drijvende krachten achter het project zijn vicerector voor Duurzaamheid Katlijn Malfliet en algemeen directeur van Velo Jos Vandikkelen.

Naast het herstelpunt werd ook de LeV, oftewel de Leuvense Velo voorgesteld. Dat nieuwe paraplu van Velo zal aan studenten aangeboden worden via een leaseformule. Het eerste jaar betaal je 380 euro, de drie volgende jaren telkens 100 euro. Daarna mag je de fiets houden. Vandikkelen stak zijn trots niet onder stoelen of banken: "De LeV is ontwikkeld met behulp van twintig jaar Velo-ervaring. Het is een absoluut unieke fiets-

Vicerectoren Gosselink (Studentenbeleid) en Malfliet (Duurzaamheid)

Simon Ledercq

Voorlopig geen studentenflik in Brussel

In Leuven patrouilleert Nick de Flik, ofwel de studenteninspecteur. Studenten in Brussel, gesteund door Brussels parlementslid Bianca Debaets (CD&V), waren daar ook voor te vinden. Maar ondertussen werd hun voorstel afgeschoten.

FRANK PIETERMAAT

"Het voorstel voor een studentenflik kwam van de Studentenraad HUBrussel," vertelt Christophe Vanhoutte, studentenvertegenwoordiger aan de HUB. "We zijn rondgegaan bij allerlei politici om een studentenmemorandum op te stellen. Zo begonnen we over de studentenflik van Leuven en Hasselt. In de politiezone Brussel Hoofdstad Elsene zitten immers heel veel studenten van verschillende universiteiten en hogescholen."

Een van de politici die er meteen voor te vinden was, is Bianca Debaets, die in het Brussels Parlement zetelt voor CD&V. "Ik pleit al jaren voor meer aandacht voor de studenten, naar aanleiding van de New Deal, een overeenkomst die tussen stad,

studenten, Gemeenschappen en Gewest een aantal jaren geleden ondertekend werd om Brussel als studentenstad te promoten."

Zowel Vanhoutte als Debaets zien voordelen van een studentenflik voor Brussel. "Brussel heeft een slecht imago als studentenstad omdat het onveilig is, maar ook als studentenstad *an sich* omdat koten bijvoorbeeld erg duur zijn," aldus Vanhoutte.

Aanspreekpunt

"We missen vooral een centraal aanspreekpunt," stelt Debaets. "Je merkt dat de studenten niet weten waar ze heen moeten als er bijvoorbeeld een fuif moet worden georganiseerd. In Leuven is één persoon binnen de politie dé referentie voor alles wat met stu-

dentenzaken te maken heeft. Dat toont dat je als stad het studentenleven ter harte neemt, dat je dat wilt ondersteunen en dat je daar de waarde van erkent. Qua aantal zijn we de grootste studentenstad, maar we moeten meer doen om dat imago bij te stellen."

"Kalmeren in plaats van matrakken op kotfeestjes"

CHRISTOPHE VANHOUTTE,
STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

Daarin treedt Vanhoutte haar bij: "Een studentenflik kan al eens samen met de studenten een cola gaan drinken of infosessies geven rond koten beveiligen. Hij kan op kotfeestjes mensen kalmeren in plaats van dat

de politie daar meteen staat met haar matrakken."

Afgeschoten

De Leuvense studenteninspecteur Nick Vanden Bussche werd al gecontacteerd. "Ik ken natuurlijk de Brusselse situatie niet, maar ik weet dat er tussen studenten en politie een grote kloof is. Die is ondertussen in Leuven verminderd, omdat ze mij als brug over die kloof gelegd hebben."

Toch werd het idee afgeschoten. "Ik heb het raden naar het waarom," zegt Debaets. "Het enige wat me is opgevallen, is dat de burgemeester zegt dat er een overeenkomst is met de ULB, maar dan denk ik: *'pour les flamands la même chose'*."

Daarop trok Vanhoutte naar Ans Persoons (sp.a), schepen bevoegd voor Nederlandstalige Aangelegenheden en burgemeester Yvan Mayeur (PS). "We hebben het gevoel dat het idee niet goed begrepen is, dus willen we nog wat voor verduidelijking zorgen. En daarna zien we wel."

Cultuur

IFTF CHEMIKA **KASTEELMOORD**

Complot tegen overdreven snelheid

Een feest, een kasteel met wat zwaarden aan de muur en enkele verborgen intriges, meer heb je niet nodig om een cliché detective-verhaaltje op de planken te gooien. Kasteelmoord, het IFTf-stuk van Chemika, omzeilt de platitudes met verve. Jammer genoeg maken de scheikundigen zich er voor de rest wel heel snel van af.

JASPER VAN LOY

Wat meteen opvalt, is hoeveel Chemika kan doen met een minimum aan decor. Enkele houten staketsels en wat drankflessen zijn genoeg om de Zwartzusterkapel in een statig landhuis om te toveren. De eerste woorden die door dat landhuis galmen, worden uitgesproken door een mysterieuze voice-overstem, die van de moordenaar blijkt te zijn. Hij bekent zijn misdaad nog voor hij ze heeft gepleegd en daagt de kijkers uit om hem te ontmaskeren. Normaal gezien word je op die manier meteen in het stuk gezogen, maar de tape is zo onverstaanbaar dat dat effect grotendeels verloren gaat.

Helaas articuleert de cast tijdens het eerste deel amper beter dan de vervormde voice-over. De acteurs ratelen hun dialogen aan een onnodig hoog tempo af en slikken halve zinnen in, wat de aandacht na een

tijdje doet verslappen. Dat is zonde, want wat een spannend exposé vol chantage en intriges had kunnen zijn, wordt zo een slaapverwekkend geheel. Alleen acteur Kevin Vanaerschodt slaagt erin af en toe de ban te breken als Andreas, de exotische gladde aal die met zijn afpersingspraatjes de spil van het deel voor de pauze vormt.

Het metaniveau maakt het stuk uitdagender en boeiender

Metaniveau

Die chantage leidt er toe dat Andreas vlak voor de onderbreking het slachtoffer wordt van de kasteelmoord uit de titel. De flegmatieke

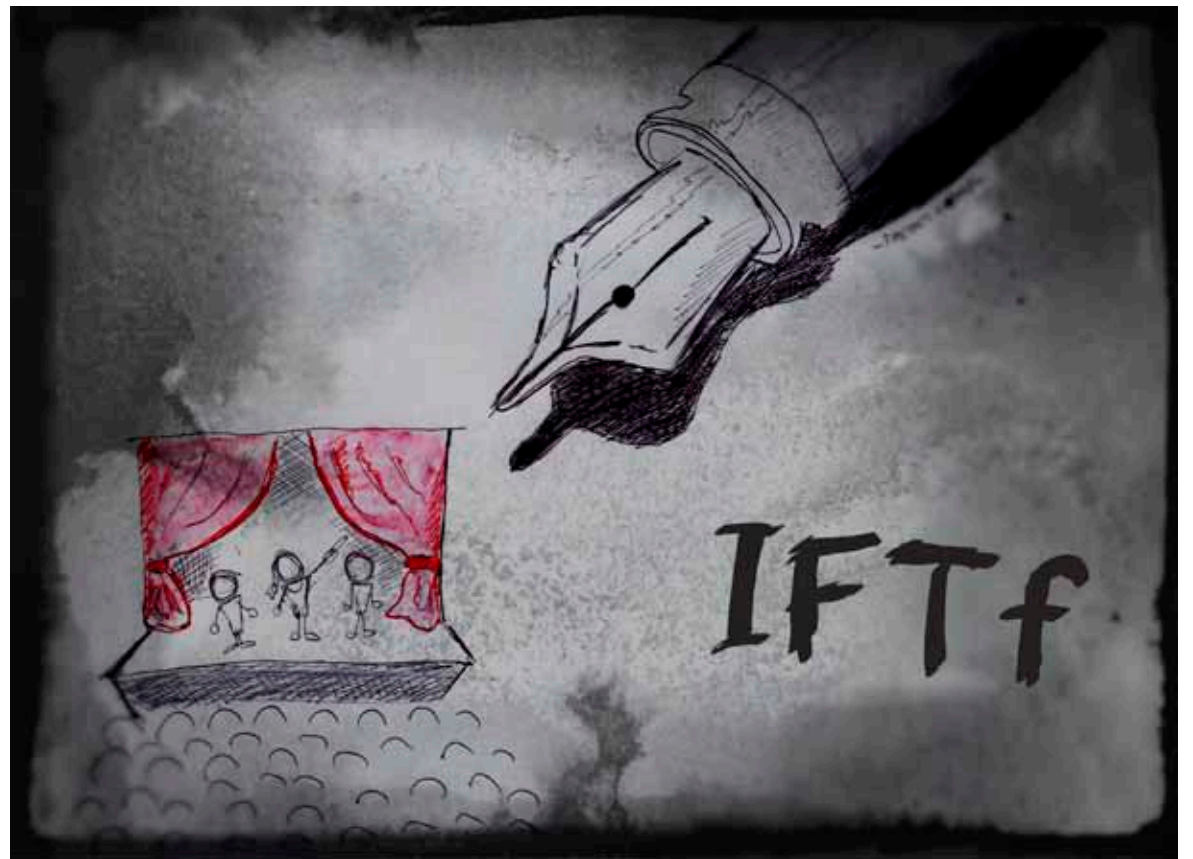
inspecteur Bowden bijt zich vast in het onderzoek, maar stuit al snel op heel wat problemen. Alle verdachten ontmaskeren zichzelf namelijk als acteur in een moordspel, zodat het nut van de lelijke pruiken in het eerste deel meteen duidelijk wordt. Dat bescheiden metaniveau maakt het stuk in één klap uitdagender en boeiender. Ook de voice-over, die de lange ondervragingsscènes onderbreekt om hints te geven aan de kijker of om Bowden uit te lachen, zorgt ervoor dat het tweede deel gewoon een pak beter is dan het eerste.

Na de reconstructie van de moord gaat het niveau echter terug naar beneden. Inspecteur Bowden jaagt de laatste hints er snel door, wat de

Na de reconstructie van de moord gaat het niveau echter terug naar beneden

subtiële plotontwikkeling geen eer aandoet. Daarbovenop gaat ook het spreektempo weer de hoogte in, zodat veel cruciale informatie verloren gaat. De ontknoping wordt zo een beetje teniet gedaan, zeker omdat de moordenaar nog na het slotapplaus een geforceerd einde aan het geheel breid.

Chemika liet in *Kasteelmoord* twee gezichten zien. Aan de ene kant was het speelplezier soms ver te zoeken en kreeg het verhaal vaak onvoldoende ruimte, maar tegelijkertijd zat datzelfde verhaal goed in elkaar. De slotsom is een degelijk stuk, dat veel meer had kunnen zijn.

IFTF POLITIKA **CELIBAAT**

Portret van een gewone mens

Politika Toneel koos er dit jaar voor om Celibaat op te voeren tijdens het Interfacultair Theaterfestival (IFTf). Het stuk speelde zich af rond de Eerste Wereldoorlog, maar gelukkig was die keuze meer dan slechts een strategische zet in dit herdenkingsjaar. Studententheater om van te genieten.

ERNEST DE CLERCK

Het stuk vertelde het verhaal van André D'Hertenfeldt, een personage dat naar voren komt als lijdende aan verschillende aandoeningen tegelijkertijd. André komt na enkele omzwervingen, onder andere in Leuven, terecht in een reusachtige villa in een klein landelijk dorpje. Daar kan hij eindelijk zijn lusten vrij botvieren op de cloaca's van zijn kippen, de vogels van zijn dorpsgenoten en de uiers van

zijn schaaapjes. André is een dierenmishandelaar. Toch lijkt hij niet helemaal onmenselijk wanneer hij verliefd wordt op de mooie Ursule. Maar in dit stuk is niets echt wat het lijkt. Dierenmishandeling is maar al te menselijk en André dus ook. Daarenboven gelooft het publiek geen moment in de als liefde vermomde obsessie van de protagonist voor Ursule. André wordt zelfs een held van het volk wanneer hij gaat vechten in de Grote Oorlog, maar het publiek weet dat hij dat slechts doet vanuit een perverse en moordlustige impuls.

De oorlogsscène is er een om je vingers bij af te likken, simpelweg een prachtig staaltje theater. Op dat moment bereiken alle aspecten hun hoogtepunt. De acteerprestatie van Utse Van Dessel is ronduit geweldig, de mu-

ziek van Godspeed You! Black Emperor is uitstekend gekozen, de belichting en het ontbreken ervan vullen de spanningsvelden op en het decor wordt op de juiste manier verwoest. Dat is de scène van het stuk waarmee men nog uren in het hoofd zit. Jammer genoeg waren niet alle scènes even sterk. Hier en daar kon er wel eentje verkort worden.

Tourette

Het decor was bewust en doeltreffend sober gehouden en zakjes bloem duiden het ter ziele gaan van gestorven personages uitstekend aan. Het verhaal zelf verloor soms zijn vaart en was misschien net te lang, maar samen met enkele uitstekende acteurs hield de absolute antiheld het vlot drijvende. Van zinken was er op geen moment sprake.

Wat het publiek in de ban hield, was vooral de psyche van André. Het ene moment lijkt hij te lijden aan het syndroom van Tourette, wat later lijkt het bijna zeker een dissociatieve identiteitsstoornis te zijn, maar dan besluit je

toch heel overtuigd dat hij een psychopaat moet zijn. Het interessante aan het onvatbare personage is dat het net op dat moment als broos en deugdzaam overkomt. De antiheld is afzichtelijk verminkt, uitgestoten en eindelijk echt verliefd. Het publiek krijgt medelijden

Lusten botvieren op de cloaca's van kippen

waar het daarvoor slechts een grijnzende medeplichtigheid of een verholen afschuw kende. Naast André werden ook de vertolkingen van de zussen, als twee parels voor de zwijnen, en de rol van koloniale nonkel en seniele vader meer dan uitstekend vertolkt. Het was een onderhoudend en grappig gestoord stuk zonder meer. Nog niet uitzonderlijk, maar dat is misschien voor een volgende keer.

Cultuur

LEUVEN OPNIEUW THUISBASIS VOOR TIENDE EDITIE VAN DOCVILLE

Kwantiteit boven kwaliteit op documentairefestival

Leuven was opnieuw de thuisbasis voor de tiende editie van het documentairefestival Docville. Docville biedt een platform voor zowel nationale als internationale documentaires die op verschillende plaatsen in Leuven worden getoond.

KAAT RAYMAEKERS, YENTL COOREMAN EN JUSTINE VAN STICHEL

Hoewel Docville van zijn tiende editie een feesteditie had kunnen maken, besloot het festival de verjaardag niet aan de grote klok te hangen. Misschien een gemiste kans: veel studenten weten immers niet van het bestaan van het festival af. Maar studenten zijn niet de uitgesproken doelgroep, film liefhebbers en makers zakken van heinde en verre af om de pareltjes met eigen ogen te aanschouwen op het uitstervende witte doek.

Pukkelpop

De website beloofde heel wat goeds, al is een vergelijking met de virtuele tegenhanger van Pukkelpop hier wel op zijn plaats. Een heerlijk geurend aanbod van talrijke docu's, dat de speekselklieren wijdoopen zet, knijpt het daaropvolgende schema ogenblikkelijk weer toe. Overlappenden in het aanbod leiden tot het schrappen van films bij de kijker. Kiezen is verliezen lijkt Docville te zeggen.

Vzw Fonk, de organisator van het hele gebeuren, deed een vergeefse poging de kijker wegwijs te maken in het programma met labels die even welklinkend als nietszeggend zijn en hakte het aanbod zo in hapklare, maar zoutloze hompen. Met de noemers *Nationale* en *Internationale selectie*, *Films in het museum* en anderen trok Docville de knoop nog verder aan. Ook de keuze voor een *Focus op Oostenrijk* lijkt tot nog toe eerder mysterieus en ondoordacht, evenals het besluit om met geen woord te reppen over het recente over-

soort klassieke onderwerpen koos Docville ook enkele thema's die eerder onverwacht waren.

Zo was er *Ne Me Quitte Pas*, waarin we het tragische verhaal volgen van twee lotgenoten die in hun uitzichtloze situatie enkel elkaar en de fles hebben. Dat werk kreeg lovende kritieken en houdt het aanbod fris en gevarieerd. Docville heeft begrepen dat een documentairefestival geen gedreun van een-tonige feitenbombardementen hoeft te zijn en maakt plaatst voor menselijke emotie en pathos. Prijzenswaardig en prachtig, maar daardoor wordt de lijn tussen film en tragi-documentaire wel flinterdun.

In die categorie kunnen we ook *Before The Last Curtain Falls* plaatsen waarin we enkele travestieten voor het laatst op de planken zien staan. Aan de hand van wat oude onherkenbare foto's vertellen ze nostalgisch over hun transformatie, liefde en leed. "Ik ben als Julius Caesar binnen gegaan en als Cleopatra buiten gewandeld." Wanneer dan uiteindelijk het laatste doek valt, pinkt de gevoelige kijker hier en daar een traantje weg. Een aanrader die de (vergane) glorie prachtig weet te kapselen in beelden en toont hoe de dames zich losscheuren uit hun Vlaamse huiskamer naar een wereld van pruiken en glamour.

Non-documentaires

Deze jaargang werd ontsierd door enkele non-documentaires waarbij niet enkele de informatieve waarde ontbreekt, maar ook een degelijke uitwerking. Een goed voor-

beeld hiervan is *Alcan Highway* waarin een 44-jarige man, gehinderd door de nodige obstakels, met een eigen opgeknapte truck de Alcan Highway afrijdt. Zowel het niveau als enige meerwaarde waren ver zoek.

Een van de opvallende hoogvliegers was de documentaire *9999* die je meeneemt naar instellingen waar criminelen met een mentale afwijking tot in de eeuwigheid gevangen zitten. Ook *God Loves Uganda* verdient zeker een plaats in de top tien. Hierbij wordt het probleem van de evangelisering in Uganda geschetst door de ogen van fundamentalisten. Wat deze documentaire kenmerkt, is de objectiviteit waarmee ze dat probleem voorstelt. De regisseur wil de kijker vooral indrukken meegeven en toont getuigenissen van beide kanten. Een goed idee met een keerzijde. Men blijft als kijker hierdoor aan de oppervlakte zweven en nadat de zoveelste Amerikaan zijn onsterfelijke liefde voor God verklaart, heeft men het eigenlijk wel gezien.

Niet echt een nieuwkomer was *A Pervert's Guide to Ideology* waarbij de hedendaagse filosoof Zizek, met de nodige portie humor, wijst op de verschillende soorten ideologie die opduiken in onze beeldcultuur. Ook de grote prijzenwinnaar *A Song From a Forest*

kreeg een welverdiende plaats bij de festival-favorieten.

Jong talent

De kwaliteit was dan weer wel te vinden in de korte voorfilmpjes die soms getoond werden voor de eigenlijke documentaire. Een prijzenswaardig initiatief waarmee jong talent in de kijker werd gezet, waaronder bijvoorbeeld *I love Hooligans* van Jan-Dirk Bouw. *Niet op meisjes* van de Nederlandse Daan Bol was een mooi voorbeeld van hoe deze korte documentaires vaak meer creativiteit en inhoud dragen dan sommige docu's die als 'hoofdprogramma' werden geprogrammeerd. Het leken vaak meer op kleine kunstwerkjes met een maatschappijkritische blik dan louter informatieve documentaires.

Ook de theoretische omkadering en de zeldzame aanwezigheid van de regisseur waren een aangename verrassing. Dat zorgde voor een filmervaring op meta-niveau, waarbij ook gepeild werd naar de drijfveren van de filmmaker in kwestie. Een laagdrempelige ontmoeting met creatievelingen die anders veel te weinig het woord krijgen. Kortom: een ervaring die de filmbeleving welgekomen extra diepte gaf.

Deze jaargang werd ontsierd door enkele non-documentaires waarbij niet enkele de informatieve waarde ontbreekt, maar ook een degelijke uitwerking

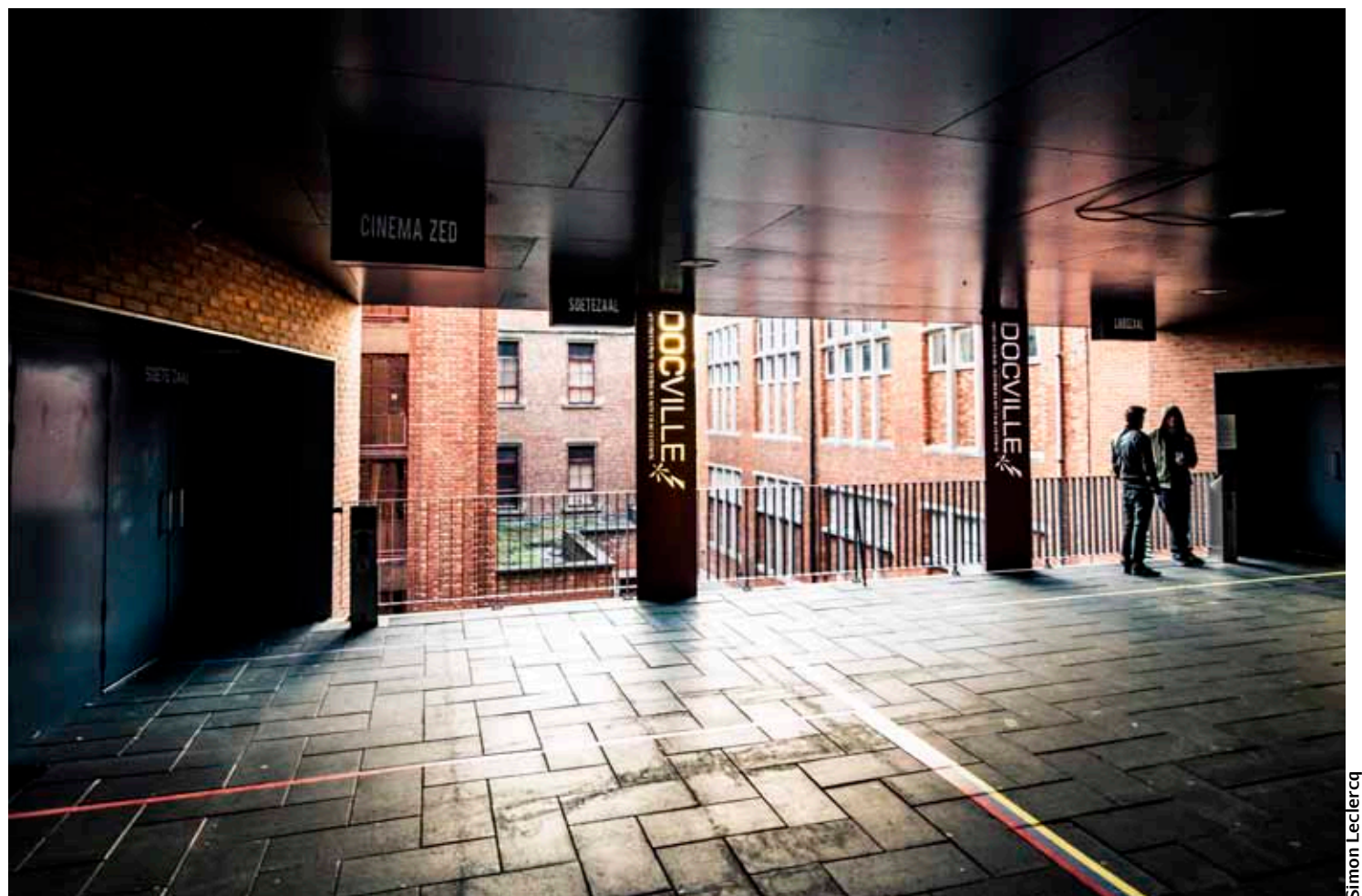
Een ervaring die de filmbeleving welgekomen extra diepte gaf

lijden van de belangrijke Oostenrijkse regisseur Michael Glawogger, die onder andere *Workingman's death* leven inblies.

Een fijne verrassing was het onderdeel *Festival Favorites* die toch wat kon filteren in de docugolf en zo onder meer de veelbesproken *Sletvrees?* in de kijker zette. De selectie bracht niet enkel documentaires die op grote onderwerpen spelen, zoals *Inequality for All*, op het voorplan, ook documentaires met een kleinere kant, zoals bijvoorbeeld *The Special Need*, eisten een stukje van de taart.

Onverwacht

De vegetariër en natuuractivist bleven zoals gewoonlijk niet op hun honger zitten. Naast dit

Simon Leclercq

Menu v/d week

12 - 16/5/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Kasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes	€ 5.30	
Koninginnenhapje	€ 4.10	
Steak met peperroomsaus en erwtes	€ 5.80	
Ravioli al forno	A3 € 3.10	

dinsdag

Varkenslapje met jagersaus en broccoli	€ 5.30	
Visnuggets met tartaarsaus en slaatje	€ 3.10	
Spaghetti Bolognaise Veggie Groot	A3 € 4.10	
Big Alma hamburger met slaatje	(A3, enkel avondmenu) € 4.10	
Chili sin carne met mais en aardappelen	A1+A2 € 5.30	
Spaghetti bolognaise groot	(A1+A2, A3 enkel middagmenu) € 4.10	

woensdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	€ 5.80	
Hamburger met veldsla, witte boontjes en mosterddressing	€ 3.10	
Lasagne met zalm	€ 5.30	
Koninginnenhapje	A1+A2 € 4.10	
Mixed grill	(A3, enkel avondmenu) € 5.80	

donderdag

Cordon-bleu met archiducsaus en forestiëremix	€ 5.30	
Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree	€ 5.30	
Vegetarisch koninginnenhapje	€ 4.10	
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.10	
Spaghetti bolognaise klein	A1 € 3.10	

vrijdag

Kalkoensteak met vichy worteltjes	€ 3.10	
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30	
Boomstammetje met bloemkool	A1+A3 € 4.10	
Groentennuggets met prei	A1+A3 € 5.30	

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

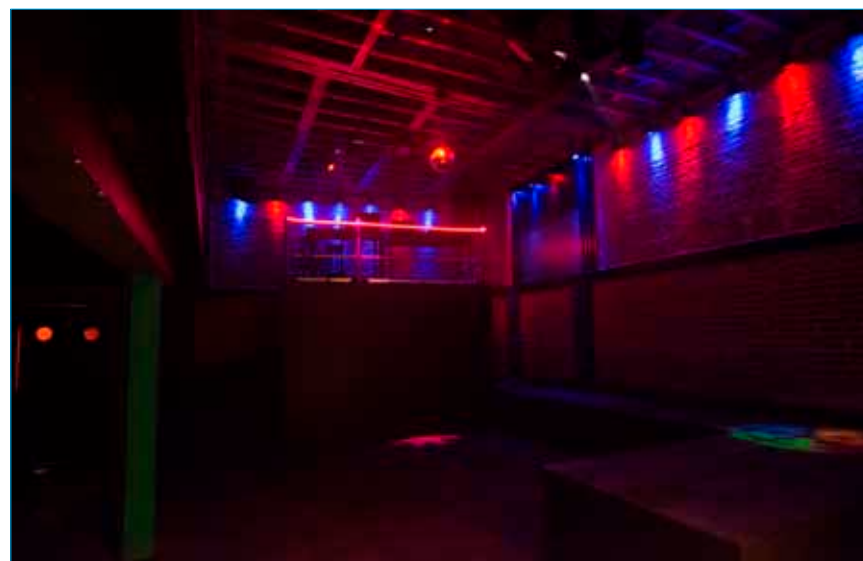

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

FESTIVALALMA

60 JAAR ALMA

GRATIS INKOM / DONDERDAG 15 MEI
GRASVELD ALMA 3 / AANVANG 19.00 H
HAPPY 2 HOURS 19.00 H - 21.00 H

FOOD & DRINKS / LOUNGE BAR
WIN FREE TICKETS 'HET DEPOT'

NO DISREGARD INDIE ROCK . FINALIST IMAGINE 2014
GENERATION ALPHA
60 JAAR COVERS & HITS ALLERTIJDEN
DJ'S INDOOR VANAF 23H MET MC BENSaid
BASS OF JIN / ESTATIK / BLAUD / WUTZ

KULEUGEN

Satirische rubriek

#EKODEBAT

Kristof Calvo krijgt een ijsje om te kalmeren

Peter Mertens tracht de receptie omdat de PvdA niet uitgenodigd was voor het debat

LOKO onderworpen aan kritische zelfevaluatie

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 24
Maandag 12 mei 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Anne De Baetzelier" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Wouter Van Besien" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Danny Pieters" Schalbroeck, Quinten "Jean-Pierre Van Rossem" Evens, Korneel "Kristof Calvo" De Schamp, Ernest "Guy Verhofstadt" De Clerck, Karolien "Koen Geens" Wilmots

Schrijvers:
Karel Peeters, Paul-Emmanuel "Gaston Eyskens" Demeyere, Sam "Elio Di Rupo" Rijnders, Jasper "Kris Peeters" Van Loy, Thomas "Rik Torfs" Cliquet, Caroline "Pieter Daens" Her-

mans, Yentl "Annemie Turtelboom" Cooreman, Kaat "Joëlle Milquet" Raymaekers, Justine Van Stichel, Simon "Michel Daerden" Thys, Anton Goegebeur

Fotografen:
Simon "Maggie De Block" Leclercq, Andrew Snowball, Kwong Gueng "Patrick Janssens" To

Tekenaars:
Jeroen "Freya Van den Bossche" Baert, Simon "Jean-Luc Dehaene" Englebert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels, Korneel De Schamp, Eva Schalbroeck

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete Belgische politicus) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Rudi Vranckx

“Ik ben geen naïeve pacifist”

“Niemand wist hoe dat was, oorlog. Ik keek naar films zoals *Apocalypse Now* en wilde die plekken ook bezoeken.” Al 25 jaar lang trekt VRT-journalist Rudi Vranckx van conflict naar conflict. Hoe kijkt hij vandaag tegen oorlog aan?

SIMON THYS EN ANTON GOEGBEUR

Wat hoopt u dat Vranckx in Niemandslaan, de reeks waarin u van oost naar west door Afrika trekt, teweeg zal brengen?

Rudi Vranckx: «Wij willen aandacht geven aan een regio die niemandslaan lijkt, maar dat eigenlijk niet is. Ik hoop dat mensen op het einde van de reeks beseffen dat dit *iemandsland* is. Het basisidee is dat we die mensen een gezicht geven. Als wij het onbekende, het dreigende, kenbaar maken dan neemt dat onze angst weg. Het verbaast mij overigens hoeveel angst er in onze overbeveiligde wereld heerst.»

Is oorlog een deel van het alledaagse leven geworden in de regio's die u bezocht?

Vranckx: «Het is een gewoonte dat de mensen in hun hoofd ziek maakt. De statistieken zeggen dat 1 op 3 mensen in Somalië geestesziek is door de spanning van 20 jaar oorlog. Je zou voor minder. Desondanks verbaast het mij steeds hoeveel weerstand mensen hebben, zeker kinderen. Hoe erg het ook voor hen is, zij kunnen zich bijzonder snel herstellen.»

“De mens krijgt de media die hij verdient”

Ziet u een uitweg?

Vranckx: «Op maatschappelijk vlak vind ik één ding belangrijker dan zogenaamde democratische verkiezingen en dat is corruptiebestrijding en transparantie. Er is maar één iets in staat om samenlevingen vooruit te helpen en dat is transparantie. Al de staten die falen, de *failed states*, staan onderaan de Transparency and Corruption Index. Dat zijn de staten waar het fout loopt: Afghanistan, Irak, Zuid-Soedan, Tsjad... De samenleving krijgt de kans niet om haar eigen kracht te gebruiken.»

«In Somalië levert de Afrikaanse Unie behoorlijk werk. Je ziet nu veel initiatieven waar de buurlanden verantwoordelijkheid nemen om potentieel instabiele regio's, zoals in Somalië, te stabiliseren. Soms ten goede, soms ten kwade. Meestal met eigenbelang, maar je kunt niet verwachten dat de Europeanen terugkomen. Ze moeten het zelf doen en dat is ook beter.»

Klimaat

Wat is de impact van het klimaat in Afrika?

Vranckx: «Eén van de breuklijnen blijft de droogte. De rol van water is heel belangrijk. Ethiopië bouwt een dam op de Nijl: begrijpelijk voor een land dat uitzonderlijke droogte heeft gekend. Tegelijkertijd drijven ze wel de relaties met Egypte op de spits.»

Gaat het u eerder om de menselijke kant of bent u vooral begaan met milieu?

Vranckx: «De menselijke kant. Maar je kunt die niet los van elkaar zien. Het lot van de mensen hangt samen met milieu. Het gaat over de mens. Het milieu is net als religie, oorlog en specifieke tradities die in mijn ogen fout zijn, ze hebben allemaal een invloed op de mens. Ik vertel altijd vanuit het oogpunt van de mens. Je hebt menselijke verhalen nodig om hier iemand mee te krijgen. Met programma's met

thema's als dé milieuproblematiek, of dé religie in de wereld ga je het niet halen.»

«Als een boer in Ethiopië, één van de weinige overlevenden uit

“Wij willen mensen een gezicht geven”

de Vallei des Doods, zijn vallei via goed waterbeheer vruchtbaar maakt, dan is die boer de mens die mij naar de waterproblematiek, naar het milieu heeft geleid.»

Zwart-wit

Verliezen de mainstreammedia die problematiek uit het oog? Brengt ze te veel sensatie?

Vranckx: «Mensen krijgen de media die ze verdienen. Wat lezen zij het meest? *Het Laatste Nieuws* of *Le Monde Diplomatique*? We moeten dus zorgen dat we moeilijk nieuws brengen in dosissen die verteerbaar zijn zodat het telkens boeiend is.»

«We maken op een andere manier televisie dan vroeger. Naar *Niemandslaan* kijken een heel

aantal mensen die anders nooit naar dergelijke thema's zouden kijken. Ik ben ervan overtuigd dat we meer en beter buitenlands nieuws krijgen dan vroeger. Sensatie speelt mee, maar het is kwestie om dat te doorprikken en het toch boeiend te brengen.»

Is de berichtgeving niet te eenzijdig, te zwart-wit?

Vranckx: «Ik vind van niet. Er worden altijd bepaalde zaken meer of minder belicht. Laat mij Syrië als voorbeeld geven. Ik ben zowel bij het leger van Assad geweest als bij de islamitische rebellen. Bovendien heb ik met Human Rights Watch rondgetrokken, onafhankelijk van beiden. Dat zijn drie verschillende invalshoeken.»

«Je bent pas fout bezig als je vanuit een religieuze of ideologische overtuiging, bijvoorbeeld vanuit je westers denken, zegt dat het alleen maar zo is. Als je zegt dat de Egyptische Moslimbroeders per definitie fout zijn. Of omgekeerd, dat zij per definitie juist. Als je je visie niet wilt aanpassen, dan ben je fout bezig.»

«Ik heb één kader, dat zijn de mensenrechten. Ze zijn mijn enige morele kader om de werkelijkheid te benaderen. Of het Assad of de rebellen zijn die hier misdaden tegen begaan, ik vind dat je beiden moet registreren.»

